

Wäifene Lõuife

ehf

siini igapäewane söber.

Palwed, laulud ja kõned.

Honikul ja õhtul, enne ja pärast sööma, pulma ja ristmise päewal, haigusel, surmu puusärki panemise juures ja surmu aedas lugeda, laulda, paluda, ja weel mõned muud laulud usklikudele kinnituseks.

S. K.

Tallinnas,

Trükitud N. Mathiesen'i kirjadega.

Wäifene Lõufe

ehf

sinu igapäewane sõber.

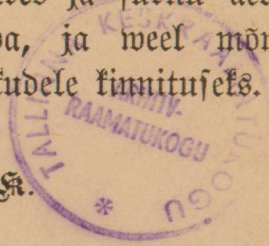

Palwed, laulud ja kõned.

Somikul ja ohtul, enne ja pärast sööma, pulma ja ristmise päewal, haigusel, surnu puusärki panemise juures ja surnu aedas lugeda, laulda, paluda, ja weel mõned muud laulud usklikudele kinnituseks.

A 6726

S. S.

Gestkõne.

Minu südamest armastatud ristivennad ja õed! Siin soovin ma teile üht palve raamatud, selle nime all: „Wäikene Rõuke“, keda Issand minu, kui ühe nõdra töö-riista läbi on walmistanud ja nüüd esimist korda trükkist ilmub. Küll mitmesugused kartused tema wigaduste ja nõdruste pärast, on seda raamatud minu kappis nagu luku-taga hoidnud. Aga tänu Jumalale! Üks kallis koolmeister on mind kinnitanud ja julgust annud, see on: „Sumala püha Waim;“ Tema tuli mu juure mu palve kambrisse ja ütles: „Miks kardad sa?! Pane tähele üht wäikest lindu, kellel mitte kullatud sulgi ümber ei ole: üsna halwa näu all, see on „Rõuke.“ Eks tema tule mitu sada ja tuhat kewadet juba meie maale, aga ikka ühe ja selle sama laulu-wiisiga, see on: „Rooja kii-

tus sega?" Meie kuuleme tema laulu ka siis kui lumi alles maad katab; tema laulab aga ikka seal, kus mõni paljas nukkene on. Nüüd ei taha ma enam kartuse pärast aega wiita, waid saadan selle wäikese raamatu nagu kewadene „Rõuke“ wälja, ehk küll suurema hulga risti-rahwa südamed järe külma kätte all on. Aga lenda julgeste, sa Wäikene Rõuke! Ära kardad! Küll sa ka mõne nuki leiad, kus Jeesus see armu päike, on saanud patu lund ja jääd ära sulatada: sinna wõid sa julgeste maha lasta ja hingata. Jeesus õnnistagu su wälja minemist! Jeesus õnnistagu su teed! Jeesus õnnista kõik need hinged, kes sind, sa Wäike Rõuke, — wastu wõtavad ja omas majas hea meelega sulle ruumi andwad ja sind armastusega luewad! Oh Jeesus! armas Jeesus! Önnista kõik need hinged, kes sinuga seltsis luewad, laulawad ja paluwad! Amen.

Seda soowib südamest tema wäljaandja

Hans Kärner, Wigalas.

Homiku ja õhtu palwed.

Pühapäewa homikul.

Wiijil: Oh Jesus Kristus! tule Sa.

Oh Kuningas mu Jumal Sa, Sind kumardan Su rahwaga! Ja ohwrin Sulle südamest Nüüd oma ihu, hingekest.

Weel lasjed walgust paista mull Sell armsal püha homikul: Et ma wdin tänu meelega Su kotta minna rõdmuga.

Su ingel kaitfes öösel mind See eest ma tänan Jesus Sind! Oh lase oma ingel ka Nüüd päewal olla minuga!

Rüll see on armas, kallis tund Mill kärmest foju aitad mind: Kus ma wdin Sinu rahwaga Suurt pühapäewa pidada!

Seal pole nutmist, leinamist, Rõdik waetu on hoopis kadunud meist: Mis jelle kurja ilma fees, Meil kiisatuses oli ees.

Kirja tunnistus.

(Ebr. 4, 9—11).

„Seepärast on Jumala rahval veel üks hingamise aeg ees. Sest lei Tema hingamise sisse on saanud, see hingab ta ise omast tegudest, otse kui Jumal omast tegudest. Seepärast jõudlem seejama hingamise sisse minema, et ükski seejama jõna=põlgamise kumbe sisse ei lange.“

Armas, kallid wend ja õde! Kui sa fell armsal Pühapäewa homikul unest üles ärkad, omad filmad lahti teed, ennast riidesse paned ja siis palwele ruttad, oma Jumalat, oma Snnistegijat Tema armulise kaitsemise eest tänama, — oh mõtle siis ka selle hingamise aja peale, mis kõige Jumala rahval veel ees on; mõtle selle Jumala lapse õiguse peale, mis sulle Jeesuse Kristuse läbi on walmistatud; mõtle ennast pestes, ennast Pühapäewa riidesse pannes, Jeesuse Kristuse were õiguse riide peale, selle pulma kuue peale, mis sinu Snnistegija on sulle Oma libeda kannatamise läbi saatnud ja Oma ülestõusmise läbi kõik Jumala lapse elu õigused wal-

guse ette toonud! (Jlm. 7, 13—17. Matt. 22, 11—12). Oh mõtle ja ära unusta mitte seda! See on see kõige parem, armsam ja kallim mõte, kui sa kohe üles tõus-tes oma Jესuse peale waatad ja omad palwed, omad südamed õhkamised ja hinge igatssemised taewa poole saadad.

Sa lued oma armsa Piible raamatu sees, kus kirjutatud on: „Sumala rahwal on weel üks hingamise aeg ees.“ Jah, Sumala rahwal on see kallis hingamise aeg üksi ees; maailma lastel ei ole hingamist siin maa peal ega ka tae- was, — nende koht ja paik on põrgus! Aga ma usun, armas sõber! — et sa rõõ- muga püha Waimu tunnistuse läbi saad iitlema: „Jah, ka mul on kõige Sumala lastega üks hingamise aeg ees! Ma ise olen küll hukatust teeninud; aga ma olen Jესuse Kristuse läbi peastatud; mu patud on mulle andeks antud, mu süüd on kinni kaetud; ma olen Jესuse oma! Seepärast tahan ma nüüd ennemeni kõige Sumala rahwaga waewa näha, kui üürifene aeg patu rõõmus elada ja igaweste hukka minna!“

Jah, õnnis, väga õnnis oled sa, kui sa nõnda sell kallil homikul omast puhtast südamest ütled ja ennast ihu ja hingega oma armsa Jeesuse vastu wälja sirutad! Siis sa leiad ka tõeste täna sell kallil päewal Jumala laua pealt oma hingele toidust, mis Jeesus täna jälle oma rahwale uueste walmis katab ja omad lapsed selle laua pealt elu leiwaga söödab, mis ialgi ära ei kau. Oled sa siis kodu, kas haige woodi peal, ehk koguduses juure rahwa hullas, — ikka sa oled õnnistatud! Jah, kui sa hingamist tahad saada, — siis ära otsi seda mitte siit maailmast, waid ülewelt, kus su elu, õnn ja õnnistus on, kus su Jeesus elab; siin maailmas on alaline sõda ja wõitlemine; on see lõppenud, siis saame hingada! —: „Saab otja argipäewa töö Siis hingamise päew on käre!“

Pea siis see tänane päew armsaks, kalliks ja pühaks! Ära roojasta teda mitte tööga ega mingisuguse muu patuga! Otsi ja nõua täna üksnes Jeesust ja ela Temaga, — siis on tõeste Jumala õnnistus sinu juures!

Paluge.

Oh ja igawene armastuse Jumal! Südamega tänuga tõstan ma waene põrm omad nõdrad palwe käed Jeesuse nimel Su poole ja tänan Sind, et Sa mind sell öösel oled kõige häda ja kahju eest oma ingli läbi kaitzenud! Et nüüd päewa walgus jälle paistab, mis kõiki rõõmustab; aga mu süda, waim ja hing, oh Jumal! need hüüdwad weel ühe parema ja suurema walguse järele, mis Su auu-järgede juures on, kelle sisse pühad inglid ja õndsad Waimud kumardades ja auu andes wawatavad. Oh et Sinu elu walgus ja Waimu wägi täna jälle wõiks minu ja Sinu laste südamed walgustada ja kõige püha wäega täita! Oh et Sinu püha sõna täna meid jälle wõiks igaweses walguses rõõmustada, ja kõik waewatud ja koormatud, kurwad ja rõhutud südamed püha hõiskamise ja rõõmuga täita! Oh et iga hing täna Sinu püha pale ees seisma jääks, selle sõna peale mõtleks, mis see õiete tähendab, et: „Jumala rahwal weel üks hingamise aeg ees on!“ — Oh ehita omad sulased täna Oma Waimu wäega ja anna neile jõudu

ja rammu, püha tarkust ja tundmist, kõige neile, kes Sinu jalgade ees Sind paluvad ja endid palwes Sinu riigi tööle walmistawad! Oh Issand! täida neid Oma Jumaliku wäega, et nende heal wõiks kui hele pasun ühest maailma otsast teise kõlada, et ka need paganate hulgad, kellele Su armuõpetus weel pole paistnud, — ka Sinu armu wõiksid tunda ja maitsta, mis Sa oh Jumal! oma Poja Jeesuse läbi neile risti=sambas oled kinkinud. Peasta lahti oh Jumal! ka need tuhanded ja miljonid Juudid, kes weel maailmas ilma Jeesuseta oma südame tuimuses ja kõwaduses elawad. Oh ärata weel üles nende oma poegi ja tütreid, kes neile nende Messijast wõiksid kuulutada! Oh helde ja kallis Jeesus! tulgu Su riik kõikide juure! Ma palun Sind, mu kallis Jeesus, mu auu Kuningas ja Ünnistegija! Oh aita ka mind, armas Jeesus! kui mu elu lõpeb, taewa riiki. Oh aita mind, kui oma kõige nõdremad last ja liiget Su were pärast, et ma wõiksin Su rahu ja igawese hingamise sisse saada, mis Sa kõigele oled oma risti surma, oma üles=

tõusmise ja taewaminemise läbi walmis-
tanud!

Oh õnnista siis mulle, armas Jeesus!
feda tänast päewa. Lase mind täna üsna
Su südame ligi olla ja neid terasid kor-
jata, mis Sinu Waimust külwatakse! Si-
nuga ma hakkam, oh Jeesus! saagu see päew
ka Sinuga lõpetatud! Amen.

Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. j.

Wiisil: Meil oma sõna finnita.

Oh Jeesus kallid elu päik' Ma annan Sinu
kätte kõik! Mu waenlased ja sõbrad ka kõik
wõta täna õnnista!

Neid lase kuulda Sinu healt Et pööraks
ümber patu teelt, Ja nõuaks feda õnnistust
Mis pakkud neile Jeesus Krist!

Pühapäewa õhtul.

Wiisil: Mu elu Kristus ije.

Rui armsad on Su hooned Oh Issand Je-
howa! Sealt jooksid elu jooned Mu hinge lõpmata.

Su kallid päew on möödas: Ta armsa
walgega, Et ma weel alles ilmas Sind tänan
Jeesus ma!

Su kallist elu sõnast Sain täna tröös-
titud, Sest armsast elu mannast Mu hing sai
finnitud.

Nüüd jumalaga jätsin kõi omad armsad ma: Ses lootuses neid antsin Ma Jesu hoolets ka.

Kui enam siin maailmas Neid iial näha saa, Siis üksford taewa linnas Saan näha lõpmata.

Su lastega, oh Jumal! See päewa ootan ma, Mind kes ma wäeti, rumal Pea sõnna awita.

Oh kallid püha, püha: Sind ootan waluga! Mill saan kõi armsad näha: Kes kültw'sid nutuga?

Kirja tunnistus.

(Paul 84, 11).

„Sest üks päew Su õnede sees on parem, kui muud tuhat; ma tahan enne mini läwe juures seista Oma Jumala lojas, kui kaua seista majades, kus õelus sees on.“

Oh kui rõõmsa meele ja südamega need hinged weel tänasel armsal õhtu tunnil omad käed tänu andes oma Jumala poole tõstawad, kes tänasel päewal on õnnistust maitšenud! Nad ei lue mitte üksi Piible raamatust, kuidas „wanad usu-mehed“ ja „uue-aja usklikud“ on mööda läinud Püha-

päewadel suurte õnnistust ja rõõmu tunnud, — waid nad rõõmustawad südamest ja tänawad Jumalat, et nende enestel on ka „selle päewa õnnistusest osa olnud.“ Nad on seda wara saanud, mis koi ei söö, mis rooste ei riku, ega wargad ei warasta; nende hing on söödetud, joodetud ja usu sees kinnitud. Nende süda, hing ja waim auustawad Jumalat ja saatwad weel sell kallil õhtul oma kiitust ja tänu Jumala auu-järje ette, kus kõik usklikude palwed, tänu ja kiitust wastu wõetakse. (Jlm. 5, 8).

Oh armas wend ja õde! Kuidas siis lugu sinuga on, kes sa täna weel sell kallil armu ajal elad ja Jumala õhku (luhwiti) omale jisse neelad? Kas ka sinul on täna Jehowa koha rohkest andidest osa olnud? Kas sa oled ka tänast Pühapäewa Jumalale auuks ja iseenelele õnnistuseks pühit senud? Kas sa oled ka täna üle kõige asjade oma hinge õnne ja õnnistust taga nõudnud ja seda wara korjand, mis iialgi ei kau? (Joan. 6, 27). Kas sinu süda weel „armu walus põleb,“ selle peale mõteldes, et sa täna weel nii õnnelik olid, kui „Maria,“ pühas kijas ja palwe

majas oma Issanda sõna ja Tema healt kuuldes; sest mitmed kes minewal pühapäewa weel nii õnnelikud olid, — juba täna hingawad sügawas mulla põues? Leidis Issand neid walwamast, siis on neil see „elu“ juba käes, kelle järele meie weel oma käsi palwes sirutame; aga kui Issand leidis neid patu unes magamast, — siis on nad igaweses wangi põlwes ehk surma waldas ja ootawad wärisedes wiimist kohut. Et weel aeg on, oh armas hing! — siis katsu ennast läbi, ehk sa ka nende hulgast oled, kes sa tänast Pühapäewa oled patu tehes raiskanud, kas kodu laiseldes ehk kirikus tukkudes, ehk mõnes muus patu lustis ja rõõmus Pühapäewa teutanud ja oma kallist armu aega surmuks löönud! Oh kui suur kahju on see, kui sa seda oled teinud! Ei seda kahju ei mõista ükski suu rääkida ega kellegi sulg kirjutada! Kes siin ei nõua ega himusta Jumala sõnast ega Tema koja rohkeist andidest osa saada, kuis wõib ta taewa õnnistusest osa saada, seal kus igawene Pühapäew ja Issanda armu maitmine on?! Eks temale ta armu põlgamise palgaks järele igawene tule meri

ja wääwli järw?! Eks tema koht ja paif ole seal, kus hulgumine ja hammaste kiristamine on?! — Oh Issand õpeta meid meie päiwi üles arwama, et meie tarkust ja Sinu kartust südamesse saaksite!!!

Paluge.

Oh armas ja kallis Jesus! Kui hea oled Sa, et inimese lapsed Su tiiwade warju alla wõiwad kippuda. Nemad saawad küll Su koja rohkest andidest! Sa söödad neid oma mesi magusa taewa leiwaga ja joodad neid oma kalli kosutawa elu-weega. Ma waene põrm ja usfikene tänan Sind südamest silma weega, üsna rõõmu pärast, et Sa ka täna mu hinge oled jahutanud ja Oma elu sõnaga kinnitanud! Oh Sa igawene kalju! Sa oled ka minu palwe ja palumiste peale ennast mu hingele tunda annud; Sa oled mu alandliku koputamise peale lahti teinud. Sa oled mind täna lastnud ka Oma laste waewast ja rõõmust osa wõtta; ma olen saanud nendega täna seltsis Su sõna kuulda, laulda ja palwet teha; nüüd oleme jälle üksteisest lahkunud; weel oleme iga-

üks oma kodu palwes Sind kiitmas ja tänamas ja ka palumas. Sa tunned oh Jeesus meid, et meie iseeneses nõdrad ja wäetimid oleme ja Sinu abi igal ajal wäga tarwitame! Sa tunned ja mõistad meid, et meie Sind südamest armastame! Sa tunned ka mind, et ma muld ja põrm olen, kes ka sagedaste eksib ja komistab! Oh anna ka Oma were pärast mulle andeks, kui ma täna oma wastu tahtmist olen Su wastu eksinud, kas mõtledes, sõnades ehk tegudes! Oh et ma sell õhtul, sell tunnil Sinu jalgade ees, oh Jeesus! wõiksin nüüd weel ühe ära lepitatud südamega palwes olla ja Sinu südame juures wiiwida! Oh et Su püha Waimu tuli mu südame altari peal wõiks ööd ja päewad põleda! Oh et Su kannatuse nägu ja püha risti-kuju täna öösel mu südamesse paistaks! Oh armas Jeesus! Kaitse ja hoia mind ja kõik mu armsad usu wennad ja ded sell öösel kõige häda ja kahju eest. Rase ka une nägemistes meid Su armu ja ligi olemist maitsta! Anna neile kannatust, keda Sa oled risti-tule ahju sulama pannud. Kui meil kellegil peaks täna öösi

surm tulema, oh aita siis meid õndsasurma läbi kodu!

Oh õnnista Jeesus! ka Missiooni tööd paganate ja Juutide seas, ja lasse ka tänafest külwist, mis meie armsad wennad ja Sinu nõdrad sulased täna on suure waewa ja murega külwanud, — ükskord rohkestelõikust näha. Halasta, oh Jeesand! ka risti paganate peale, kes suures julguses alla pörgu poole lähewad! Rase Sinu püha Waimu tuli ka weel risti=rahwa seas põleda, et nad patu unest ärkaksid ja Sinu armu otsiks! Jeesus! oh Jeesus! Sinu nimel olen ma seda päewa alganud, Sinu nimel nüüd ka lõpetan. Sinu püha ja kallis nimi olgu kiidetud ja auustatud nüüd ja igaweste! Amen.

Meie Jeesa, kes Sa oled taewas n. t. f.

Wiihil: Mu elu Kristus ije.

Nüüd uinun mina rõõmsast Oh Jeesus magama! Su pühad inglid armsast Wind jaätwad waltwama.

Ei wõi mull kahju teha Siis ükski waenlane: Ma homikud saan näha, Ja tõusen rõõmsaste.

Et pean ma fell öösel Siit ilmast
lahkuma, Oh Jesus anna hingel Su taewa
rõõmu ka!

Esmapäewa homikul.

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Oh Sa kallis armu walgus Hinge päite
Jesus! Lase paista taewa selgus Mulle täna
armuke! Et ma palwes Sinu ees Tänaaksin
Sind silma wees; Et ma wdin nüüd rõõmuga
Sinu jalgul kumardada.

Mita et ma töös ja waewas Seda meeles
kannaaksin: Sest mu Isamaa on taewas Et ma
sõnna ruttaksin! Kui on libe wõidelda Kurja
liha, twerega: Anna rammu mulle Jesus, Sull
on teada minu waesus!

Igatsehes seda ootan Millal lõppeb päewa
töö? Sage daste palwes waatan Millal tuleb
surma öö? Mita wagast elada Walwada ja
wõidelda: Et ma Sinu sees wdin olla Ja ka
wiimselt taewa tulla!

Kirja tunnistus.

(Laul 86, 11).

„Speta mulle, Jehowa! oma teed, siis
tahan ma Sinu töes läija; ühenda mu
süda enesega, et ma Sinu nime kardau!“

Oh mis suurrt õnnistust ja õnne wõib

hing tunda, kes kõiges asjus ennast nõnda Selle kätte annab, kes kõik taewad ja maad on loonud! Ta wõib palju kergem ja parem kõik omad asjad korda saata; ta wõib neil päiwil kui ilm oma uskumata meele sees kofkub ja wäriseb, — julgeste seisma jääda: „sest et ta on Jumalast õpetatud!“ Ta on alati tõega kui wõõga ümber seutud; ta on Jumalaga ehitatud ja kannab Jesuse Kristuse pealt-kirja ja kuu omas südamas. Kas ka sina, armas wend ja õde! palud, kui sa uut nädalid ja päewa algad, et Jumal Oma teed sulle õpetaks ja sind Oma silmaga juhataks? Kas sa palud seda, et su süda ja meel wõiks Temaga ühendud alla? Oh sõber! Kui sa seda mitte ei tee ja oma Jumala käest õiged teed ja elu ei palu, — siis on sinuga küll see wilets lugu, kellest püha laulja ütleb: „Oh oleks sündimata, Kes põlgab Jumalat!“ Kui sa mitte oma uut nädalid palwes Jumalaga ei hakka, — siis hakkad sa seda kuratiga! Sa käid kõige oma elu aja ja ka selle nädali jälle pörgu teed ja su süda on kuradi ja maailmaga ühendud; sa armastad teda ja sull on temaga osa, ja

tema osasaamises jääb sulle osaks igawene waew ja walu. Oh halasta weel täna oma suremata hinge peale ja pööra patu sõbradele weel täna selga! Ehk on sull aga täna wiimane päew?! Ehk on aga see sull wiimne nädal!? Oh tule Jესuse juure!!! Ta ootab sind! Ta tahab sind Oma käeförwa wõtta ja siit maailmast sind Oma teed mööda läbi saata, et sa pärast oma tee-käigust ja waewalist elu wõid igawese rahu ja Jumala hingamise sisse saada. Sellepärast on wäga tarwis et sa täna oma Jumala pale ette põlwile maha heidad ja Teda palud: „Speta mulle, Jehowa! oma teed, siis tahan ma Sinu tões käija; ühenda mu süda enesega, et ma Sinu nime kardan!“

Paluge.

Oh Jესus! kes Sa oled A ja D, Algus ja Ots, esimine ja wiimne, kes on, ja kes oli, ja kes tuleb, see Kõigewägewam: Sinu julgule rooman mina kui üks nõder ussikene, kellel ühtegi head iseeneses ei ole! Ei mull põle, oh armas Jესus! iseeneses jõudu ega rammu, tarkust ega tundmist; ei ma wõi

ega saa ilma Sinuta sell uuel nädalal
Su ees seista, Su tõe sees käija; ei ma
saa ilma Sinuta läbi! Sa oled mind ar=
must, oh Jssand sell homikul weel termelt
üles äratanud, et ma Sinu walgust wõin
näha. Oh walgusta ka täna ja sell nädal=
lal mu waimu filmad, et ma Sinu tões
wõin käija! Pühitse mind läbi ja läbi;
ilma jelleta ei wõi keegi Sind näha! (Ebr.
12, 14.) Kõik mis ma räägin ehk teen, ette
wõtan ehk lõpetan, — oh et see kõik wõiks
Sinu tõe sees olla! Mu süda olgu Sinuga
ühendatud! Mu ihu ja liikmed olgu Sinu
meelepäraline ohwer! Sa tunned mind, oh
Jesus! kui usin olen ma ikka neid asju
nõudma, mis maailmas on, ja kui wäga
pikaline nende peale mõtlema, mis üleweel
on?! Oh tee mind, Jesus! sell uuel
nädalil targemaks ja kõige pidi enam Sinu
omaduseks! Oh anna ka mulle täna homikul
ja kõige selle nädali, et ma wõiksin kõige
Su lastega, kes sell homiku tunnil Su
risti all kumardawad, — pärast selle
päewa waewa ja koormad wõiksin Sinu
juurest rahu ja hingamist saada! Oh
Jssa taewas! kes Sa oled taewa lahti tei=

nud ja õnnistuse wihma oled lastnud kõige pöudse maa peale sadada! Õnnista ka täna ja kõige selle nädali Su sõna kõiges ilmas Su were armu pärast; oh Jeesus! Amen, Meie Jäsa, kes Sa oled taewas n. t. f.

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja.

Jeesus wõta armust saata Täna mind mu teede peal! Minu peale heldest waata kui ma raskest wõitlen teal! Ole töös ja waewas ka Minu nõuks ja abiks Sa!

Esmaspäewa õhtul.

Wiisil: Mu südamest ja meelest.

Sind kumardades kiites Ma tänan Jeesuse! Su heldust kuulutades Sull laulan armuke: Et oma silmaga Mind täna oled saatnud, Kõik kahju minust keelnud Sest wäga rõõmus ma!

Mull armust andeks anna Kõik süüd ja efsitust: Mis olen teinud täna, Ma tunnen häda sest! Mu mõtled, sõnad, tööd Neid pühitse oh Jumal! Ma olen wäga rumal Ei tunne Sinu teed!

Mu sugulased, sõbrad Kõik kallid wennad, ded: Neid Sinu armsad lapsed Kes palwes tõstwad käed: Neid kaitse armuga Su pühad inglid tulgu Ja meie juures olgu Siis jääme kahjuta!

Kirja tunnistus.

(Rutti ram. 2, 19.)

„Kus ja täna oled noppinud ja kus ja oled tööd teinud?“

Nõnda küsis lord Noomi oma minija käest, kes wäljal oli päid noppimas. Ka sinu käest, oh armas risti-wend ja õde! küsib su Issand ja sinu Õnnistegija: „Mis oled ja täna teinud? Kus oled ja täna noppinud? Kas oled ja oma hinge õnnistust kartuse ja wäristusega taga nõudnud ja seda wara enesele korjanud, mis koi aga rooste ei wõi ära rikkuda ega wargad ära warastada, mis ükski sult ei wõi ära wõtta? Wõi oled ja ilma selle peale mõtlemata homikust õhtuni tööd teinud ja pealegi weel selle igatsemisega, et rikkamaks wõiksid saada ja enesele warandust koguda, mis koi ja rooste sööb ja wargad ära warastawad? Oh õnnetu ja waene oled ja siis, kui sa enesele niisugust wara korjad, mis otša saab ja ära lõppeb! Kas sa tahad siis niisugust wara korjata, mis kaduw ja üürikene on? Kas sa tahad siis tööd teha ja waewa näha selle tarwis, mis Jumala kohtus ära

põleb? Kõik, mis Jesuse sees ep pole tehtud, see tuleb sulle igaweseks waewaks, hädaks ja teutuseks! Sest iga minut, mis meie siin elame, — saab meilt Jumala kohtus nõutud; meie käest saab küsitud, kuidas meie oleme tööd teinud: „Kas Issanda wiinamäel? wõi sellesinatse maailma kodaniku, kurati sigade juures?“ — Oh armas sõber! Mõttele seda järele: Kelle juures sa oled täna tööd teinud? — — See kes meile ihu ja hinge on annud, kes meid on lunastanud, — See tahab ka seda, et meie niiüd Tema töös peame omad liikmed pruukima ja Temale auuks elama. Oh õnnis oled sa, kui sa ennast täna õhtu jälle tõe meelega läbi katsud ja enese käest küsid: „Kus olen ma täna noppinud ja kus olen ma täna tööd teinud?“

Paluge.

Oh Sina helde ja armuline Issand Jumal! Päew on jälle looja läinud ja pime öö on käes; ihu on päewa tööst ja waewast wäsinud, — ta nõuab ja tahab hingamist. Aga ka mu suremata hing on mitmest waewast ja wõitlemisest wäsinud

ja otsib Sinu seest rahu ja hingamist. Ma olen ju muld ja põrm, tuhk ja sa; ma olen nagu üks rohulemmes, mis võib äkiste ära kuiwada ja ära kaduda; ma olen ju surelik ja kannan surma oma ihu pões. See võib ju olla, oh Issand! et need päikese wiirud ja kuldseid kiired, mis täna õhtu mu filmi paistsid, — võisid ka wiimist forda mulle paista! Sellepärast tänan ma Sind, oh Jesus südamest! et Sa täna mind jälle nii rohkestes oled õnnistanud! Sa oled mind kõige häda ja õnnetuse eest armulikult hoidnud; ka mu hingele oled Sa oma ligi olemist tunda ja maitsta annud. Ma palun Sind ka, armas Jesus! oh anna mulle kõik andeks, mis ma täna Sinu vastu olen eefinud. Sa tunned ja tead mind, et ma nõder olen ja oma vastu tahtmist eefin! Oh pese ja puhasta mind omas pühases weres; jest Sinu veri teeb mind kõigest patust puhtaks! (1 Joan. 1, 7.) Oh lase ka mu hingest ja waimust täna õhtu see sõna elawalt läbi käija, kes küsib: „Kust sa oled täna noppinud ja kus sa oled täna tööd teinud?“ — — Kuule oh Jesus! sell õhtu tunil kõige oma laste

palwe healt, ja wõta ise kõik märjad filmad kuiwatada, kurwad südamed trööstida, nõdrad hinged finnitada, waesed hea andidega täita! Tunnista oma sõna kõige maailma rajades, kus seda täna on wälja külwatud! Halasta ka risti rahwa peale ja ärata neid weel enne wiimist päewa weeremist sest raskest patu unest ja anna iga surnule elu Waimu! Anna ka oma elawaks tegewad Waimu ja wäge iga Kristuse were tunnistajale! Wõta kõik hinged oma armu tiiva alla, kes fell öö pimedusel Su juure kippuwad! Kõik Sinu wiina=mäe töötegijad lase rahuliste hingada! Soia iga hinge Su armu ja rahu sees! Nõtku ära kõik kurati nõud ja plaanid, kes Su rahwale kurja ja paha fell õõsel tahtwad teha! Jõsand Jeesus! Sinu armu südamesse waadates heidan ma nüüd rahuliste magama; Sinu kätte ma annan oma ihu, hinge ja waimu! Amen.

Meie Jõsa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed.

Nüüd oma sängi heites Ja Sinu armu maitstes: Sind tänan Jeesus! Et pärast tööd ja waewa Su läbi saan ma taewa: Kus igawest wõdin hingata.

Oh igaweste tänu! Kui laulda wdin ma laulu Mis õndsad laulawad: Seal põle nutmist kuulda, Ei häda, waewa kanda: Waid püha rahu igawest!

Teisipäewa homikul.

Wiisil: Jumal maa ning taewa Looja.

Oh kui rõõmsast tõusen üles Oma une woost ma! Sest ma olin Jesu süles Oma ihu, hingega: Selle suure armu eest Tänan ma Sind südamest!

Rüüd ma lähen jälle tööle Uue armu päewa fees: Kallis Jesus saada teele Käima Sinu jälgedes! Pühitse mu sõnad, tööd Südant, filmad ja ka käed!

Lase mind ka tunnistada Täna Sinu armu tööst! Mita julgest kuulutada Sinu risti surma fees: Et sest päewast rõõmu näen, Kui ma Jesu juure saan.

Kirja tunnistus.

(Jes. 35, 8.)

„Ja seal peab olema jild ja tee, ja seda peab pühaks teeks hiiütama; kes napp on, ei wõi seal peal läija, waid see on teiste heaks; kes seda teed läib, see ei wõi äraeksida, ei meeletumadli.“

Meie elu siin ilmas ep ole muud, kui

üks tee käimine ehk reisimine siit maailmast läbi. Ka see tänane päew, mis meie algame, — ei wõi meid finni pidada! Meie astume edasi. Olgu meil siis rõõm ehk kurwastus ees, õnn ehk õnnetus, — meie peame edasi minema ja mitte seisma! Aga seda niiid peame hoolega tähele panema ja igauks ise oma käest küsima: „Mis tee see on, keda ma käin? Kuhu see tee mind wiimaks wiib? Dns see kitsas wõi lai tee? Kas ma käin selle tee peal, kellest prohwet meie tänase tunnistuses räägib ja ka meie Õnnistegija ütleb: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa Issa juurde muidu, kui Minu läbi.“ (Joan. 14, 6) Wõi käid sa seda teed, mis sind igaweste hukka wiib? Jah, seda teed ja seisust wõib iga üks omale ära walitseda, mis ta tahab; ta wõib seda teed käija ja selle seisuse sees elada, mis ta meelest armas on! Üks käib oma teed wiina juues ja prassides, teine hooruses ja roojuses, kolmas warastades ja pettes, neljas wandudes ja waletades, wiies oma tarkust ja headust kiites, ja nõnda edasi. Aga kui nende tee saab siin käidud, elu lõpetud ja surma tund neil

käes on, — aga mis on siis ühe niisugusel Jumalakartmata patusel pärast surma weel ees oodata? — Oh sõber! Kende ots on hirmus!!! (Lark. 3, 19. Paul 37, 38; 73, 19.) Sellepärast, armas hing! et sa täna weel elad ja Jeesuse käest armu wõid saada ja ka igawest elu wõid pärida —: „Oh tule siis nuttes, uskudes, Ta jalge ümber hakates!“ Ta wõib weel sinu peale armu heita; Ta tahab sind õiguse jälgede peale juhatada ja sind otse Oma teed taewa saata. Oh õnn, õnn! sulle armas sõber! Kui Jeesus on sinu elu, tee ja tõde; kui sa seda teed käid, mis Jeesus sulle on seadnud: Oh ei sa siis iialgi wõi hukka minna!

Paluge.

Sa igaweste kõrgeks kiidetud püha Jumal! Sinu Poja Jeesuse nimel tõstan ma omad filmad, südamed ja käed oma une woodist tõustes Su peale ja tänan sind wäga südamest omas lapselikus nõdruses: et Sa mind ja mu omaksed sell mööda läinud öösel oled nii armulikult kõige kurja ja kahju eest hoidnud! Jah, ilma Sinuta meie wõime siin kurjas maailmas iga sil-

mapill kõige häda ja õnnetuste sisse lan-
geda, kui Sina meid ei hoiaks! Ma palun
Sind, oh armas Jumal! Walgusta mind
ja kõik mu omaksed, mu usu wennad ja
õed ja täida meid oma elawa Waimuga,
et meie igas töös ja tegemises wõiksime
Sinu auu näha ja tunda, Sind kiita ja
tänapada; et meie Sinu tahtmise järele elak-
sime ja oma eluga Sinu püha auu üles
tunnistaksime! Sa oled meile täna, oh
Jesand! oma püha sõna läbi näitnud üht
kallist teed ja silda, kus peal meie wõime
käija ja taewasse saada. Sinu kätte annan
ma sell päewal oma ihu ja hinge, omad
armsad wennad ja õed ja kõik Sinu wiina-
mäe töö-tegijad, kes ööd ja päewad Sinu
auu ilmutist ootawad. Oh Jumal! õn-
nista kõik need käed ja südamed, mis sell
homiku tunnil palwes Sinu poole on tõs-
tetud! Täida kõik südamed elawa Wai-
muga ja palawa armastusega! Oh anna
Jesust! ka minu külma ja närtsind süda-
mele üks tilk Su püha elu weest ja täida
mind oma palawa armastusega! et ka mina
wõiksin kõige Sinu lastega kui oks Sinu,
selle tõsise wiinapuu külges kasvada ja

wilja kannatades kanda! Rase armuõpetust Sinu täiest ära=lunastamise tööst kõiges maailmas kuulutatud saada! Täida omad sulased Su waimu wäe ja julgusega, et Sinu riik wõiks kaswada ja Sinu püha tahtmine wõiks igal pool sündida! Juhata jälle kõik eksinud hinged õige teele ja too tagasi, kes laia teed julguste põrgu poole jooksewad. Kuule, armas Issand Jeesus Oma kibeda kannatamise ja surma pärast mu nõdra palwet sell homikul! Sinuga ma hakkas, oh Jeesus! seda päewa," amen.
 Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Arm kes Sa mind oled loonud.

Mita teele, saada tööle Jeesus oma armuga! Minu südant, minu meele Walgusta Su Waimuga: Et wõin selle päewa töös Snnis olla Sinu sees!

Teisipäewa õhtul.

Wiisil: Müüd furnu keha matame.

Ma tänan kõigest südamest Oh Issand Jumal igatwest! Sa olid selle päewa sees: Mull saatjaks kõiges waewas, töös.

Su inglid olid hoidjaks mull, Sest laulan

Jssand kiitust Sull! Ma palun fatta armuga
Mu süüd ja wigad kinni Sa!

Sa tunned minu südant ka Mis rikkunud
on patuga: Ta sees on põrgu ussi juur Oh
Jssand aita, Su arm fuur!

Kirja tunnistus.

(Jes. 65, 2.)

„Ma olen Omad käed kõige see päewa
wälja lantanud ühe langelaelse rahwa
wastu, kes oma mõttete järel läib teed,
mis ei ole mitte hea.“

Kui nüüd Jesus täna weel omast suurest
armust meie kõikide wastu omad käed taewast
on wälja firutanud ja meid oma warju
all hoidnud; — ka neidki kutsudes ja enese
poole hüüdes, kes julgeste surma ja patu
teed igawese tule=mere poole tõtawad, ilma
sest hoolimata, et Jumala arm neid warjab ja
Jesuse helled käed neid põrgu walust tagasi
törjuwad; sest Tema püha halastaja süda
on nende kõikide wastu põlemas, nii kui
Ta ütleb: „Kas Mull iial peaks hea meel
olema öela surmast? ütleb Jssand Jehowa;
eks sest ole hea meel, kui ta ümber=pöörab

oma teede pealt, et ta võiks elada?" (Esef. 18, 23.) Jah, see ongi Tema meele hea, kui Ta saab ühe patusele igawese elu anda; sest Tema on ju patu-wõla karikast põhjani ära joonud! Kui Tema nüüd neid, kes õelad on, — tahaks aidata, kes Tema healt ei võta kuulda; aga kui palju enam Ta nendele abiks on, kes Tema poole wara ja hilja palwes omad käed sirutawad ja kõiges asjus nõuu ja abi Tema käest küsiwad! Oh sõber! Ei ükski wõi muidu Jumala meelepärast olla ega midagi head teha, kui tema Jesuse tahtmist ei tunne ja selle järele ei võta elada. Kes õndsaks tahab saada ja igawest elu pärida, see peab Jesuse, selle tõsise wiinapuu sisse kui oks jääma, siis võib Tema Jumalale wilja kanda. Oh armas wend, kallid õde! kui sa tunned need tugewad ja wägewad käed, täna enesel abiks olnud olewat, need käed, mis kord ristis said meie eest naeldega läbi löödud: Oh anna neile nüüd sell õhtu tunnil waimus suud, ja palu, et need ka find magama heites õnnistaks ja sell õösel sinu üle walja lautatud oleks!

Paluge.

Oh Sa armu rikkas Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Issa! kes Sa omast suurest armust taewast kõige inimeste sugu ära peastmiseks ja lunastamiseks oma Poega oled läkkitanud, kes meie häda ja waewa sisse on põrmuni ennast alandanud! Ma kiidan ja tänan Sind sell õhtu tunnil, et ka need ristsid läbi uuristud käed minu wastu on täna wälja lautud olnud ja minult on ära=keelnud kõik häda ja õnnetust! Jah, needsamad käed on ka mind mitmest põrgu sügawusest üle kannud, kus ma igaweste oleksin wõinud langeda. Ma palun Sind, kallid Jeesus! ilmuta mulle sell õhtu tunnil kõik mu päewased wigad ja eksitused ja ära arwa neid mulle süüiks ega wõlaks! Kui ma pean sell öösel siit maailmast ära lahkuma ja kõik oma ajaliku tööd ja toimetusi maha jätma, mis mind täna on eksitanud, seganud ja mu süüant Su armastusest külmaks teinud, — siis kustuta kõik mu wõla=kiri, anna andeks ja wõta mind oma were armust taewasse! Wõta ka neid, oh

armas Jeesus, enese juure, enese armu sülesse, kes minuga täna õhtul omad nõdrad käed palwes Su poole üles tõstavad ja Sind südamest paluvad! Kuule ka nende healt kes wiletsuses, mitmes hädas ja kiusatuste sees nuttes Su poole hüüdwad; anna neile kannatust kõik hea meelega kannatada ja saada neile pea abi, et nad Su armu näeksid ja Su püha nime kiidaksid! Halasta ka nende waeste peale, kes weel patu unes magawad ja kurati ikke all hägawad! Peasta pea lahti kõik ilma süüta wangid ja too tagasi kõik ära efsinud hinged! Dnnista oma sõna kuulutamist kõiges maailmas, mis Sa täna oled lasknud wälja külwata, et see wõiks walguseks olla kõige paganate, Juutide ja Muhametlastele! Oh Jeesus! lase et kõik maa ja mere saared wõiksid pea Su tundmisega täidetud saada ja et Sinu lunastamise were heal wõiks kõik maailma täita! Sinu kätte annan ma oma ihu ja hinge ja kõik, mis Sa mulle siin maailmas oled annud; Sinu kätte annan ka kõik omad usu wennad ja ded ja Sinu wiina-mäe töotegijat! Sinu armu rinna ääres ja Su armu maitstes uinun nüüd magama: Kui

Sa Jefus tahad, mind ſell ööfel ſiit kurjaſt maailmaſt koju wiia, — oh ſee on mulle ſureks rõõmuks! Aga kui mind veel homikul laſed üles tõuſta, — ma olen ſellega rahul! Jefus jäe meie juure! Amen.

Meie Jēſa, keſ Sa oled taewas n. t. ſ.

Wiifil: Jumal maa ning taewa Looja.

Sinu kätte Jefus annan Ennaſt ihu hingega! Palweſ ka Su ſülle kannan Kellel oſa Sinuga. Oh ſee mind nüüd rõõmuſtab Et Su film mind juhatab!

Sinu risti ſurma nägu Kirjuta mu hingesse! Et Su kannatufe tegu Jäeks mull warjuks järgeste: Siis wdin tunda magades Sinu rahu ſüdames!

Reſknädala homikul.

Wiifil: Nüüd hing'wad inimeſed.

Sa öö ja päewa Looja Kõit rahwa õnne tooja Mei' Jēſand Jefufe: Su ette waimuſ rooman Ja ſüdameſt Sind tänan Et Sinu rahuſ hingasin!

Mind Sinu tiitwad katſid Mull inglid hoidjaks andſid: Et ärkan lahjuta! Mind ärata ka

waimus Ja saada ära tuimus: Mu hingest oma Waimuga!

Et kõiges töös ja waewas Mu elu oleks taewas: Kus minu Isamaa; Kui nõnda Sa mind kannad Muul ennast maitsta annad: Siis wõitlen uskus alati.

Kirja tunnistus.

(Laul 127, 2.)

„Ilma aegu on jõe teile, et teie wara üles tõusete, ja kawa ülewel istute, ja sööte leiba juure waluga; nõnda see on: Jehowa annab oma armuſeſele unes.“

Armsad hinged! Tawet ei taha neid sõnu rääkides mitte Jumala lapsi eksitada ega nendele laiskuse „patju“ fergitada; ta teab seda küll, et Jumala lapsed kõiges asjus hoolsad ja kärmed on: Nad on homiku wara ülewel palwes oma Jumala ees ja hakawad ilma liia mureta Tema nimel oma tööle, ja nõnda lõpetawad oma päewa jalle palwes ja heidawad magama ilma mureta. Tawet tahab aga ſes kirja ſalmis nende õnnetumatele meele tuletada, kes üles tõuswad wara homiku ja tööle lähewad ilma

palweta mures ja kartuses, et aga „wahest
 nalga jääwad,“ ja nõnda oma päewa tööd
 jälle lõpetades nagu waesed töö loomad häga-
 des ja õhkades ja muretsedes oma asemete
 peale maha heidawad, kus nendele mure
 „undki filmi ei lase tulla!“ Mis on ühe
 niisuguse inimese elu siin maapeal? — Eks
 ta ole juba üks pörgu piin! Kus üks usk-
 mata ja Jumalafartmata inimene oma ase-
 me peal nagu sippelkate seas pöörleb, —
 seal on tõeste juba pörgu ta südamel! Aga
 Jumal annab Oma lastele rahulist und
 ja igawese elu lootust ja jäädawad rahu
 alati nende südamesse. — Kui tahad, armas
 wend ja õde! üks Jumala inimene olla,
 siis ära hakka sa mitte kedagi ilma palweta!
 Sa tead ju, et sinu rutamine ega jook-
 mine ei maksa mitte midagi! Kui Jumal
 seda ei õnnista, siis on kõik sinu töö ja
 waew asjata! Kui sa küll Jumala käest
 kõik ajalikud anded ilma palweta saad,
 mis su ihu ülespidamiseks tarwis läheb; sa
 saad ja sööd oma igapäewast leiba ikka
 rahutuma südamega. Aga Jumala laua
 pealt ei saa sina oma hinge leiba ilma
 palweta mitte suu-täit!

Paluge.

Oh armas Jeesus! Mu süda on täis tänu rõõmuga sell armisal homiku tunnil täidetud, kus ma jälle üles tõustes Sinu armu südamel sisse wõin waadata! Sinu armu jõgi on täna jälle uueste mu wastu woolamas. Mu hing kiidab ja tänab ja auustab Sind, et Sa oled mu südamel kalju, mu wara, mu osa, mu abi, mu tugi ja mu lootus igaweste! Ilma Sinuta ei taha ma elada; ilma Sinuta ei wõi ma ühtegi teha! Kui Sa mind, oh Jumal! oled seia kurja maailma weel elama jätnud, kust ma küll wäga himustaksin ära lahkuda ja kodu Sinu juure tulla; aga tahad Sa mind weel täna Oma riigi tööle ja Oma püha nime auuks siin maailmas pruukida, — siis sündigu see Sinu püha tahtmise järele! Aga Sa tead, armas Jeesus! et ma olen iseeneses pime, rumal ja mõistmata, kellel midagi tarkust ega tundmist ei ole, mis Sinu ees kõlbaks! Siin seisn ma põlweli, waatan waimus Su risti peale ja palun Sind wäga südamest, et Sa mind õnnistaksid. Ma ei waataki selle hirmsa mäsjarwa ja laenetawa

maailma mere peale, kust ma täna pean jälle üle sõudma, waid ma waatan Sinu peale, armas Jeesus! ja palun Sind: Oh jäe mulle ja kõige mu armsa wendade ja õdedele täna saatjaks! Oh aita meid, et waesuse mured ja rikkuse himud meid ei paneks waluga meie leiba sööma! Aita meid, et meie kõigest lahti oleksime ja kui õiged pruudid täna walmistades Sinu tulemist ootaksime. Halasta ka nende waeste peale, kes ilma Sinuta üles tõusewad ja oma leiba suure waluga sööwad! Saada abi nende suure hulga paganatele, kes ilma Sinuta maailmas elawad! Kärista lõhki Oma rahwa filme eest kõik pimeduse katted ja lasse nende südamesse armuõpetuse walgus paista! — Oh armas Jeesus! Aita siis ise täna jälle meie raskused ja koormad kanda, et meie, kes meie Sinu lapsed oleme, — wõiksime rõõmuga sest sinatsfest maailmast läbi koju saada! Anna kõigile, kelle elu päike täna enne õhtud looja läheb, — õnnist surma tundi siit lahkuda! Sinu kätte annan ma oma ihu, hinge ja waimu; oh Jeesus! Amen.

Meie Jessa, kes Sa oled taewas n. t f.

Wiifil: Jefusest ei jäta ma.

Ei ma taha kurtwastes Selle ilma waewa
kanda, Enemeni röömustes: Armsa Jefu peale
waata. Ma jään ilma mureta, Ta on mure
pidaja!

Reſknädala õhtul.

Wiifil: Armas Jefus! awita.

Oh mis röömu tunnen ma Et mind Jefus
armust kannud! Rõiges töös ja waewas ka Mulle
jõudu, terwist annud: Sinu ette palwes ruttan,
Armastuse walus nutan.

Rõige Sinu rahwaga Riitust, tänu Sulle
laulan, Rõigest põlgtud waestega Ennast Sinu
hooleks annan. Hoia armust Issand meid, Kes
Sull hinge õhwraks tõid!

Waata halastusega Jefus Sa weel nende
peale: Kes fiin julge meelega Jooksewad weel
põrgu poole —: Walgusta weel nende meele
Et nad pööraks õige teele!

Kirja tunnistus.

(Jef. 57, 15.)

„Seft nõnda ütleb kõrge ja ülem, kes
igaweste elab, ja kelle nimi püha on:
Ma elan kõrges ja pühas paik, ja

nende juures, kes rõhutatud ja waimust alandlikud on, et Ma alandlikude waimu elawaks teen, ja nende südamel, kes rõhutatud elawaks teen.“

Kellel weel inimese mõistus ja tarkus peas ja südamel on, see võib küll tunda, mõista ja aru saada, et see taewas ja maa oma täiusse Jumalast on loodud ja valmistatud. Ja eks ka mitmed hinged selle eest Jumalat ei täna, et Ta kõik nii wägewaste Oma targa nõuu läbi on loonud ja valmistanud? ja meid kõiki nii armfaste toidab ja kattab? Aga kas siis selle tundmisega võime juba Jumalale täieste kõlbada? — Ei tõeste mitte! Selle tundmise ja teadmisega ei ole meie Jumala ees suurema auu wäärt ühtegi arwatud, kui kõik muud loomad, mis maas ja meres elawad; Jumal annab ju neile ka toidust omal ajal, et nendest ükski nälga ei sure! Ka pane tähele linnud taewa all, kuidas nad oma Poojat seal kiidawad ja auustawad; nende alaline töö on alati homiku wara ja õhtu hilja oma Poojat kiita. Aga sina, oh inimene! oled ju palju suurema

am ja seisuse sisse tõstetud. Sind on ju kuningaks ja walitsejaks pandud Jumala kätte tegude üle! See kes Keerupide peal istub, see ise tunnistab ja ütleb prohwet Jesaia läbi meile kõigele: „Ma elan kõrges ja pühas paikas, ja nende juures, kes rõhutud ja waimus alandlikud on.“ Waata nüüd, oh armas sõber! Jumal elab kõrges ja pühas paikas; aga Ta elab ka maapeal ühe järe rahwa juures. Ja kelle juures? — Nende juures, kes rõhutud, kes rusuks pekstud omas südames ja alandlikud omas meeles ja waimus on. Oh kuidas Jumal neid wäga armastab, kes omas meeles waesed ja südames alandlikud on! Glaw Jumal on ise nende juures; Ta teeb neid waimus elawaks ja hinges tuliseks. — „Üht rusuks pekstud südant ei laida Sa mitte Jumal!“ ütleb Dawet. Aga mis sina siis nüüd ütled? — Pane tähele, armas sõber! Kui sull mitte üht rusuks pekstud südant, alandliku meelt ja waimu ei ole, — siis on sinu süda elawast Jumalast tühi! Kui sinu Jumala tundmine üksnes aga palja pea tarkuse ehk kõige sinu meele tundmise sees

on, — siis oled sa ikka Jumalast veel kaugel ära! Ka sinu kõige parim töö ja soowimine on Jumala ees kõlwatu! Ta peab siis küll õigusega sinu vastu ütleva: „Kui teie ka mitu palwet luete, ei kuule Ma mitte; teie käed on täis vere süüid!“ (Jes. 1, 15.) Oh sõber! Katsu ennast sell õhtu tunnil, enne kui sa magama heidad, — Jumala pale ees läbi: „Kas sull on ka üks rõhutud süda? Kas Jumal saab ka elu aset sinu sisse teha? Kas Ta võib ka sinu juures olla ja sinu palwet kuulda? Jah, kui sa rõhutud ja koormatud südamega Teda otsimas oled, — siis oled sa õnnis maha heites, õnnis üles tõustes, õnnis elades ja õnnis surres!

Paluge.

Selle juure auu peale mõeldes, kus sees Sa püha wägew Jumal elad ja walitsesid, — läheb mu hing segaseks, ja siiski wõtab Sa aset inimese südamas elada! Kiites ja tänades kumardan Sind, oh Issand! sell õhtu tunnil ja olen südamest wäga rõõmus, et ka minu waene rikkunud

ſüda Su Jumaliku olemiſt, armu ja armastuſt täna on tunda ſaanud. See on kõik Sinu armu ja halastuſe pärast, ſee on Sinu püha nime pärast! Ma olen nüüd, oh Jeesus! Sinu kibeda kannatamiſe ja ſurma pärast Jumalale armsaks lapseks ſaanud, et ma nüüd wõin ja tohin kui laps omaſ palweſ Sinu were pärast oma taewasſe Jēſa ees kõneleda. Tee ka täna õhtu mu wäſind hing ja roidund waim elawaks, et ma ſüdamelt Sind wõikſin kiita ja auustada kõige Su hea tegemiste eest, miſ Sa täna jälle mulle head ihu ja hinge pooleſt oled teinud! Pühitſe mind ikka enam ja enam, et Su Jumalik tõde iga päew mu ſeeſt wõiks wälja paista, tunnistuſeks, et ma risti-inimene olen. Oh Jumal! Anna armuſt oma Poja Jeeſu were pärast mulle kõik mu ſüüd ja ekſitused andeks, miſ ma täna oma wastu tahtmiſt olen ekſinud! Annista Su kallist ſõna, miſ Sa täna kõige maailmale oled laſknud kuulutada, et ſee wõiks korda ſaata, ſeda, miſpärast Sa oled teda läkkitanud! Kuule kõige oma rahwa palwed ja õhkamiſed, keſ mitme wiletsuſe ſeeſt Su

poole hüüdwad! Halasta oh Jeesus! ka nende peale, kes surma warju orgus weel kõndiwad; peasta nende silmad lahti, et nad oma armu=katsumise aega wõiksid kalliks pidada! — Oh armas Jeesus! Kui Sa mu ihu mullast maha sell öösel mahakisud ja hinge siit wangi kojast peastad, — lasse mind Su were pärast taewas ikka elada! Amen.“

Meie Jäsa, kes Sa oled taewas n. t. j.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõpenud.

Kui lapsulene hingam ma Su püha rahu sees, Si ütsti rahju teha saa: Su arm mull warjuts ees.

Kui linnulene tuisu läest Saab warju öönes puus, Nii Jesu were surma wäest: Saan rahu hingates.

Neljapäewa homikul.

Wiisil: Nüüd paistab meile tauniste.

Oh kallis rahu Jesu seest Mis täidab minu hingelest: Sell homikulusel tunnil! See on kui armu laste siin, Kui magus taewa elu wiin: Mis rammu mulle annab. Riitus, Tänu Olgu

Sulle, et Sa mulle, elu andsid Ja mull inglid hoidjaks saatfid!

Oh aita selle päewa sees Et elan Sinu pale ees: Siin õiges wagaduses! Mind aita palwes walwata Su tulemist siin oodata: Et wdiksin seisma jääda! Kui Sa, Nõnda Jõudu annad, ja mind kannad, kõiges waewas Siis Sind rõõmsast kiidan taewas!

Kirja tunnistus.

(Joan. 16, 32.—33.)

Waata, tund tuleb, ja on nüüd tulnud, et teid ära pillatakse igaiks oma sisse, ja jätate Mind üksi! Ja Mina ep ole mitte üksi, sest Issa on Minuga. Seda olen Mina teile rääkinud, et teil minu sees rahu oleks. Maailmas on teil ahastust; aga olge julged, Mina olen maailma ära wditnud.“

Jga tõsine risti-inimene, kes patu unest on äratud, — arwab ja peab kõik päewad kalliks; — ta on siin maa-peal nagu taewa pulma eest kajas, kus ta ennast igawese elu wastu walmistab; kui üks lahti tehakse, et siis wdib sisse astuda. Aga see Neljapäew tuletab meile jälle uueste meele, kõik

seda, mis Jeesus enne Oma surma ööd
 Oma jüingritele on teinud ja rääkinud.
 Ja mis sugune Jeesuse omakstest see on,
 kes täna jälle uueste ei taha seda kõik wai-
 mus tunda ja maitsta, oma silma ette seada
 ja meele tuletada, mis Jeesus Omas pü-
 has armastuses meie hinge õnneks ja õn-
 nistuseks on walmistanud? — Jah, igaiks
 kes tahab siin Jeesusele elada, Tema jäl-
 gedes käija, — see peab ja saabki sagedaste
 küll silma weega oma elu teed taewa linna
 poole käija! — „Maailmas on teil ahas-
 tust,“ ütleb Jeesus, „aga olge julged, Ma
 olen maailma ära wõitnud!“ Et nüüd Je-
 suse kannatamise ja surma läbi kõik wõi-
 mus on maailma ja kurati käest ära wõe-
 tud, sellepärast kumardawad kõik usklikud
 sell homiku tunnil ja igal ajal tänu andes
 Jeesuse risti alla; sest Jeesus on nende elu,
 ja surm on nende kasu. Aga need, kes weel
 patu sees elawad ja Jeesuse werd jalga-
 dega tallawad, — nende kohta lähneb wii-
 maks see sõna tõeks, mis ööldud on proh-
 weti läbi: „Waata, Mu sulased peawad
 sööma, aga teie peate nälgas olema; waata,
 Mu sulased peawad jooma, aga teie peate

janutama; waata, Mu sulased peawad rõõmsad olema, aga teie peate häbise saama. Waata, Mu sulased peawad hõiskama, et meel hea on; aga teie peate südamel walul pärast karjuma, ja waimu häda pärast hulguma!" (Jes.65, 13 — 14.)

Paluge.

Dh püha Jeesus! Sa helde taewa ja maa Kuningas! Sa meie Jeesand ja Sunistegija! Ma ei mõista Su ees sell homiku tunnil muud teha, kui Sind omas nõdruses kiita ja tänada! Sa oled mind ja kõiki mu omaksid sell öösel armulikult kõige häda ja kahju eest hoidnud; Sa toidad ja kinnitad mu hinge oma kallil sõnal läbi ja ütled: „Maailmas on teil küll ahastust; aga olge julged, Ma olen maailma ära wõitnud!“ Dh tänu Sulle, armas Jeesus! et Sa oled meie Kuningas! Dh tänu Sulle, et Sa oled maailma ära wõitnud ja meid priiks ja wabaks teinud! Aga ma tean, armas Jeesus! et lilled ja roosid ei kaswa mitte Sinu laste teede peal, waid kibuwitsad ja ohakad. Dh Je-

sus! kui Sa täna mulle ja mu armsa wendade ja õdedele tahad Dmast kannatusfest ofsa anda, oh see on wäga suur auu meitele! Rase aga, et meie wõiksime Sinu armastuse ja pühitsuse sisse wanda, Sinust wäge ja jõudu wõtta, Sinuga täna ühendud saada ja kõik meeles pidada, seda, mis Sa meie kasuks oled rääkinud. Ma olen, oh Jssand! nii wäga rikkunud, et ma ei oska ega juuda Su meelepärast olla! Kui Sa ennast mulle natukesse maitsta annad, waid ma palun: järe mu sisse alati oma armastuse wäega, et ma omas südamas muud ei tunne ülemaks waraks olewad kui armastust. Siis wõin ma kõik armastada, ei mitte üksipäinis neid, kes mind armastawad, waid ka oma waenlasi, kellega ma täna wõin omas töös ja ametis kokku juhtuda. Sureta mu kurja liha, oh Jssus! et Su Waim wõiks wõimust saada. Wita meid Sinu rahwast kõik walwades ja paludes oma wõidu jooksmist siin maailmas lõpetada. Ehita Su riigi teendred armastuse wäega ja tee neid waimus tuliseks, et nad wõiksid Su riigi tööd truuwiste teha. Snnista kõik Missioni töö põllud paganate

ja Juutide seas, ja anna nende wendadele, kes seal tööd teewad, — kannatust, et nad selle töös ja raskuses ära ei nõrke! Anna ka meie ülemate ja wanematele Oma püha tarkust Sinu asjad korda saata. Ennista ka meie riigi walitsejad tema suures auuametus, kõik tema omaksed ja alamad ja täida neid Oma püha Waimuga. Ole, oh Jeesus! kõikidele abimeheks ja nõuu andjaks, kes mitme häda ja wiletsuse sisse on sattunud ja Sinu käest armu ja abi otsiwad. Amen.

Meie Jssä, kes Sa oled taewas n. t. f.

Wiisil: Meil oma sõna kinnita.

Oh kingi seda armu mull Et elada ma wõiksin Sull: Nii täna, iga päewa sees Ma palwes kõnniks Sinu ees!

Oh jäeks Su püha armastus, Kwi kõige ülem warandus: Mu hinge ehteks, pärliks siin, Et waenlast armastada wõin!

Reljapäewa õhtul.

Wiisil: Jumal maa ning taewa Looja.

Jeesus Sooga täna rutan Waimus Sli-
mäele, Armastuse walus nutan Annan suud

Su jalale. Dh kuis Sa seal põrmu peal,
Were higis wditled seal!

Kõik mis Sa seal kannatanud Surma walus
wdideldes, See mu hinge lunastanud Põrgu
haua wdimumest. Dh saaks mina tunda nüüd
Dma rasked patu süüd!

Dh kui suures alanduses Nutes Sa seal
palusid! Meie hinge õnne nõudes Surma walus
nõrkusid: Kurat kanged wiha täis See Su hinge
peale täis!

Dh kui väga magus oled Sa mu haige
hingele! Täna jälle uuest tuled Armastuses
minule: Oled Sa mu südames Siis ma hingam
rahu fees!!!

Kirja tunnistus.

(Mark. 14, 33—34.)

„Ja Tema wõttis enesega Beetruse,
Jalobuse, ja Joarneje; ja hakkas väga
wärisema ja ahastust tundma. Ja ütles
neile: Minu hing on väga turb surmani;
jääge teia ja waltwale.“

Selle armastuse sügawuse fiske waa-
dates ei leia keegi sõnu täieste wälja rää-
kida ega ükski inimene ei wdigi seda ära
mõista ja tunda, kui suur see walu ja

ahastus oli, mis Jeesus on kannatades tunnud. Aga seda mõistame küll, et selle tööle maapealt inimest ei leitud, ehk siin ka mõned nii wagaste olid elanud, et Jumal wäert arwas neid elusalt taewa wõtta. Ja kes nüüd siin tahab oma inimese tarkusega seda ära mõista ja aru saada, mis sugune ära-lunastamise töö oli, — ilma et ta ise Jeesust üle kõige asjade armastab, — eks see peaks tõeste saadan olema???—!!!

Ei ükski muu ei wõi Jeesuse waewast ja wõitlemist, mis Ta Oli-mäel on tunnud, — jäänud hingele kasu saada, kui aga need, kes oma ära rikkunud südame ja elu lugu selgeste tundwad ja püha Waimu walgusel oma Õnnistegijat Jeesust näewad seal were sees maas raskestest paluwad, just seda tundes, et Ta on minu süü ja eksituste ja patu pärast selle hirmsa kannatamise ja surma sisse läinud. Jah, kes seda tundwad, ei need ei tule sell õhtu tunnil mitte kui wariseerid oma uhkuse ja kõrkusega Jeesuse ette, waid nad tulewad kui waesed ussikesed täis alandust ja häbi, oma patu ja süüid tundes, selle peale mõeldes, et ma olen patu taewa ja Looja

wastu teinud ja pörgu nuhtlust ja igawest hufatust teeninud, ja nüüd peab Jeesus, see ilma süüta Jumala Tall kõik minu patu wõlga tasuma ja minu eest surma sisse minema! — Oh armas hing! Ei sellest ei wõi mitte nii kergeste mööda jooksta! Kellel Jeesuse kannatamisest ja surmast sünni osa ei ole, — sellele on osaks igawene pörgu piin ja ahastus, mis iialgi ära ei lõppe! Sellepärast on küll soowida, et sa täna oma laia tee peal seisma jääksid ja Jeesust südamest paluksid, et Ta ka sind Oma kaasa wõtaks, nagu Peetrust, Jakobust, ja Joannest, ja sulle Oma kannatamist ja surma näitaks ja kõik Oma waewa ja häda sinu hinge sees elawaks teeks, — siis sa wõid ka täna õhtu waimus Jeesusega kaasa minna ja kõik seda tähele panna, mis Ta on Suure Reljapäewa õhtul ka sinu õnneks ja õnnistuseks walmistanud. Oh armas sõber! Ära sa mitte enne magama heida, kui sa oled oma Õnnistegijaga leppitamist teinud!

Paluge.

Oh armas, kallid Jeesus! Ma tuleksin täna õhtu hea meelega waimus jälle Su

kannatuse ja surma teed Sinuga Olimäele kaasa, aga Sa näed, armas Jeesus! kui wäga tuimaks mu süda on läinud! Ta on ära wäsinud, mis Sinuga ei jõua waltwada! Oh Jeesus! maali ise Oma armu läbi Sinu palwes wõitleja kaju mu waimu silma ette, et see armastus, mis Sinu sees, mu südant täidaks; et ma kõige Su rahwaga täna õhtul tänu ja kiituse palwega Su ette wõiksin tulla! See arm on ju nii suur, mis Sa alati mu wastu üles näitad! Ma oleksin wõinud täna küll oma ihu ja hingega hukka minna ja mitme wiletuste ja õnnetuste sisse langeda, kui Sinu armu film mu peale ei oleks mitte waatanud ja Sinu tugew käsi ei oleks mind mitte hoidnud. — Oh Jeesus! Et ma alles kurja liha sees olen, tunnen ma sagedaste, et ma Sind kurwastan. Anna andeks kõik, mis ma täna oma nõdruses olen Su wastu efsinud, olgu see mõtte, sõna ehk kogemata teuga! Äita mind, et ma mitte Sind käsu ja sundimise ja kombe järele ei wõtaks armastada, waid puhtast südamest, hinge ja waimu igatsemisega. Kaswata, oh Jeesus! Su püha armastust mu süda-

mes, et see mind maailmast ikka enam ja enam Sinu ligemale tõmbaks. Oh Sa esimise risti-koguduse Waim! Puhu weel taewast furnud risti rahwa maadesse, et need waesed elu saaksid, kes surma unes magawad! Wõta neid kõiki õnnistada, kes täna õhtu Sind tões ja Waimus kumardawad ja Sind südamest paluwad! Oh kuule kõikide palwed ja hädaliste õhkamised ja saada iga ühele armu ja abi! — Oh Jeesus! Sinu walu ja surma mälestades heidan ma nüüd hingama ja annan omad wäsiind liikmed, ihu ja hinge Sinu kätte. Sinuga olen ma seda päewa alganud, Sinuga ma ka lõppetan; Sa oled mind päewa hoidnud ja aitanud, oh aita ja hoia mind ka sell õõjel! Sinu püha nimi olgu igaweste kiidetud ja auustud! Amen.

Meie Jēsa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Wiihil: Arm kes Sa mind oled loonud.

Enne kui nüüd maha heidan Une woobi magama, Waimus kord weel senna waatan Kus Sa pibid nõrkema. Sinu surma walu sees Olen õnnis Jēsa ees!

Reede homikul.

Wiisil: Küüd furnu teha matame.

Oh paista Jeesus mulle Sa Su kannatuse näuga! Et Sinu risti surm ja piin Muul oleks magusam kui wiin.

Mis olen ma, et läksid Sa Mu waese pärast surema?! Mu hinge pörgust wälja tõid, kui surma karikast Sa jõid.

Su risti all, oh kallid Tall Ma seisid waimus Kolgatal! Seal kuulen walus hüüdwad Sind: „Oh Jumal miks Sa jätab Mind!“

Oh kallid Jeesus kirjuta Mu südamesse werega: Su risti surm ja kannatus, Su täieline lunastus!

Kirja tunnistus.

(Jes. 53, 5.)

„Mga Zema on meie üleastuiste pärast hawatud, ja meie ülekohtu pärast ärarõhutatud; karistus oli Zema peal et meil pidi rahu olema, ja Zema muhkude läbi on meile terwis tulnud.“

Oh kui õnnis on see hing, kes niisuguse tundmisega Jeesuse kannatamise ja risti surma walu peale wõib waadata, kuidas

prohwet sest wana aegas tunnistab! See hing on tõeste õnnis ja õnnelik; ta ei ela mitte enam oma hirmsa liha meele ja tahtmise järele, waid ta püüab walwades ja paludes iga päew Jesusele elada, kes teda surmast elu sisse on toonud. Oh paraku! küll on ka weel palju niisugusid ise-õigeid inimesi, kes wariseer Simona wiisil neid oma silma-otsas ei wõi sallida, kes patuse naisega Jesuse jalgade ees oma hirmsa patu häda sees nutawad, armu ja abi otsiwad. Aga niisugused waesed ja wiletsad, kes oma patu häda sees nutawad, — on Jesusele wäga armsad ja kallid; sest Tema ei ole mitte tulnud õiged, waid patusid meeleparandamisele saatma. Ta ütleb: „Tulge Minu juure kõik, kes teie waewatud ja koormatud olete, ja Mina tahan teile hingamist saata!“

Aga pea asi on ikka see, et iga üks nüüd Jesuse juure läheks ja ütleks: „Minu patt ja ülekohtus on Sind, oh Jesus! pannud nõnda kannatama ja surema! Sinu muhkude läbi on minule terwis tulnud!“ Aga kahju, jah igawene kahju on neile, kes mitte oma pattu ei tunnista, südamest oma süüd

ei kahetse, kes Jესuse armu põlgab ja oma patude sees iga päew julgeste elab, kes iseennast ülendab ja iseenesse õiguse ja headuse tühja hilpudega püüab ennast ehitada ja omad süüid kinni katta, — nende eest ei ole Jესus mitte kannatanud; nende süüid on kõik andeksandmata, nemad peavad ise põrgu haudas oma patu karrikast jooma, oma nuhtlust kandma, keda nad nüüd ise siin nii suure hoolega täidavad ja omale teenivad!

Sellepärast armas sõber! Oppi Jumala Talle waewast tundma, mis hirmus asi patt on Jumala meelest! See kasu peab sulle Jესuse su Õnnistegija kannatamisest tulema, et sa ei iial mängi enam patuga. Ja et sa omad patud andeks oled saanud, peab sest nähtama, et sa ennast Jესuse armu läbi hoiad pattu tegemast. — Jესus õnnistagu sind ja mind!

Paluge.

Oh Sina Jumala Tall, kes Sa maailma patud oled ära kannud, — heida armu ja halasta mu waese peale, et ma võiksin täna kõik tunnid ja minutid Su

olid lahti saanud ja palju riisutud wangid olid tagasi toodud. (Jf. 49, 25.)

Kõik need, kes nüüd Jესuse sees surewad, kellele lepitatud süüda ja puhtaks pestud hing on, — need saawad kõik õndsaks, nii kui kirjutud on: „Õndsad on need surnud, kes Jესandas surewad sest ajast; tõeste, ütleb Waim, et nemad peawad hingama omast waewast, ja nende teud käiwad ka nende järel.“ (Jlm. 14, 13.) Oh kui palju inimesi endid petawad selle wale lootusega, kes arwawad surnu hauda juba taewa riigi olewat, nagu ööldakse: „Kui inimene on surnud, siis on tema waew ja häda kõik otsas, — ta hingab nüüd oma rahu sees.“ Aga see on wale! Täis pettus! Sest püha Waim ütleb, et need „üksi hingawad rahu sees,“ kes „Jესandas surewad.“ Prohwet Daniel annab meile see üle selged tunnistust, kes ütleb: „Ja palju neist, kes mulla põrmus magawad, ärkawad siis uies; teised igaweseks eluks, ja teised suureks teutuseks, igaweseks häbiks.“ (Dan. 12, 2.) Siis mõtab weel kord Jesus surutört tallata ja omad waenlased jalge aluseks järjeks panna (Matt. 22, 44. Ebr. 1, 13);

Ta võtab neid tallata ja Oma püha viha surutõrdes ära sõtkuda, kes armu ajal Jeesuse healt ei ole kuulnud, kes seaduse werd roojaseks paneb, mis läbi tema on pühitsetud, ja kes armu Vaimu tentab, — see peab armuta saama surma pandud! (Ebr. 10, 27 — 31.) Oh hing! Sppi oma häda tundma, ole kurb ja nutta; sinu naer saagu nutuks, ja sinu rõõm kurbduseks. Alanda ennast Jssanda ette, siis võtab Tema sind ülendada! (Jaf. 4, 9 — 10.)

Paluge.

Oh Sina helde ja armuline Jeesus! Ma kiidan ja tänan Sind kõigest südamest, et Sa täna kõiges mu töös ja waewas ennast mulle oled Oma risti surma näul tunda annud ja mind ihu ja hinge poolest hoidnud! See armastus, miska Sa mind Oma risti surmas oled armastanud ja ainu üksi minu eest surutõrdes tallanud, — see kiinitab mind ja annab mulle jõudu ja julgust patu vastu wõidelda. Et mu elu siin ilmas wäga üüriline on, kus ma oma päiwi jutu wiisil mööda saadan, ja pea oma wäsiind ja waewatud liikmed külma

hauda saadan, — siis tulen ma pea, oh
 Jeesus! surma läbi Sinu juure ja saan
 Sinu kohtu järje ees awalikuks. Oh tänu
 Sulle, armas Jeesus! et Sa haudas oled
 hinganud ja mulle ka hana pimedusest teed
 läbi walmistanud igawese elu sisse; ma
 ei lähe nüüd mitte enam surma walda,
 waid natukeseks ajaks hauda hingama, —
 haud on nüüd mulle elu ukseks saanud!
 Oh tänu Sulle, armas Jeesus! et Sa oled
 surutõrdes minu patu wirtsja ära talla-
 nud ja Oma püha südamet were sees mulle
 puhtad riided walmistanud, kellega ma
 waene põrm nüüd tohin Sinu Issa
 ette astuda ja Talle pulmast osa wõtta!
 Ma tänan Sind, armas Jeesus! filma-
 weega, ja mu hing rõõmustab wäga, et
 Sa oled mu eestkostjaks saanud. Ma ei
 ole seda wäärt, et Sa oled mind nii rik-
 kaks ja õnnelikuks teinud! Aga Sa oled,
 mu Jeesus! mu weri punased patud wal-
 geki teinud Oma armastuse läbi; ma olen
 Su käest andeksandmist ja armu saanud.
 Ma palun Sind, oh Jeesus! puhasta mind
 täna õhtu jälle sellesinatse maailma tol-
 must, mis mu hinge külge on hakanud, et

ma kõige Sinu lastega võiksin Sinu rahu ja rõõmu pühast Waimust oma südamets tunda ja Sinu ligi olemise armu maitseada. Halasta kõikide peale, kes hädas, haiguses, ehk kes mõne muu õnnetuse sisse on sattunud. Kuivata iga ühe silmist pisarad ja lase sell öö pimedusel iga wäsinud tee käija kurb ja haige hing une läbi Sinu käest rahu ja jõudu saada! Kui sell öösel peaks Sinu targa nõuu ja tahtmise järel minul ehk mõnel muul surma tunnike tulema, siis wõta meie hinged Sinu Oma were armust wastu! Sinu armu tiiva alla wõta mind ja kõik mu omaksed, mu armsad usu wennad ja õed, kes ligi kui kaugel on. Ole siis, armas Jeesus! ka une-nagemises Oma püha risti surma näuga mu waimu silma ees! Sinu püha nime kiites ja tänades heidan ma nüüd hingama ja jätan Sinuga, oh armas Jeesus! ja kõige Sinu püha rahwaga: „head ööd!“ Amen.

Meie Jäsa, kes Sa oled taewas n. t. f.

Wiisil: Oh Jeesus! meie juure jae.

Nüüd wõtan riided seljast ma, See tuletab mu meele ka: Et pea jõuab ka see tund Will hingam wiimist surma und.

Ei paremad ei mõista ma Mu kallis Snnis-
tegiija: Oh võta minu südant Sa Nüüd omaks
templiks lõpmata!

Laupäewa homikul.

Wiisil: Jumal maa ning taewa Looja.

Põrm ja ussite ma olen Mulla peal siin
roomamas, Sinu ette paltwes tulen: Jeesus omas
nõdruses! Siiski julge olen teal, Ohwri Talle
were peal!

Nädal on nüüd mööda jõudmas Ja ka
wiimne päew on käes, Minu usu laew on sõud-
mas Ilma mere laenetes: Aita Jeesus täna Sa
Glu laewa tüürida!

Küll ma efsin sõnna, tänna Dige tee pealt
kõrwale: Armas Jeesus armust anna Walgust
minu hingele! Siis ma wõin küll rahuga Ilma
waewa kannata.

Kirja tunnistus.

(Laul 57, 8—11.)

„Mu süda on walmis, oh Jumal! mu
süda on walmis, ma tahan laulda ja lü-
tes laulda. Ärka üles, mu waim, ärka
üles, ja naabli-mäng ja kannel; loidu ma
äratan üles. Ma tahan Sind tänada
rahwa seas, Issand! ma tahan Sind lü-

tes laulda rahwa seas. **Seft suur on Su heidus taewast saadil, ja Su tõde ülemaist pilwist saadil.**"

Küll niisuguse armastusega peaks kõige risti-inimeste südamed Jumala wastu täidetud olema, nõnda kui Dawetil oli; aga, oh kui wähe, jah, üsna pisut on neid, kelle ootus ja lootus Jumal on, kes Teda alati kõiges asjas kiitwad ja tänawad, auu ja auustust andwad! Jah, see on tõeste kahju, häbi ja teutus risti-rahwale, et suurem hulk Jumala waenlased on!

Ra meie päiwil on mõninkad, kes aga ainult Jumalat sell ajal kiitwad ja tänawad, kui ta nende kõhud täidab ja nende maja=pidamise laheb hästi korda minna; aga kui Jumal neid mõne häda, wiletsuse ehk risti koolist tahab läbi wiia ja nende usku puhastada, läbi katsuda ja sulatada, — siis on kohe nurin ja wastu panemine Jumala wastu! On ka neid, kes kõrtsis wiina ja õlle=klaasi juures Jumalat kiitwad, tänawad ja Teda õnnistawad; mõned jälle kiitwad ja tänawad siis Jumalat, kui nende wargus ja pettus on korda läinud

ja rõõmustawad, kui nad teisele on hästi kurja ja kahju saand teha. Aga mõistke nüüd ise, mis kiitus ja tänu see on?! Eks see ole üks hirmus Jumala pilkamine ja teutamine?! Kas sa arwad, et Dawet sellepärast Jumalat kiitis ja tänas, et temal suur kuningriik ja walitsus käes oli? Wõi arwad sa seda, et ta on wiina ja õlle klaasi juures ja teist inimest kiufates ja kaetsedes ja selle üle rõõmustanud, et ta teisele hästi kurja ja kahju on saand teha, — ka Jumalat kiitnud ja tänanud? Ei tõeste mitte!!! — Sest päewast saadik, kui Jumal teda lammaste karja juurest kutsus ja teda laskis kuningaks wõida, — oli temal alati sõdimist waenlastega ja kõige „tõe“ eest; aga et ta ennast täieste ihu ja hingega Jumala kätte andis, siis ei sõdinud mitte Dawet, waid Jumal sõdis temaga, nii kuidas ta ütleb: „Sest Sinuga murran ma wäe-hulga maha ja oma Jumalaga fargan ma üle müüri!“ (Paul 18, 30.)

Jah, see hing, kes Jeesusega palwes seda nädalid on alganud ja ka iga päew on püüdnud kui Kristuse inimene elada, — oh küll see on ka sedasama tunnud ja

tunda saanud, mis Dawet kõige oma elu sees tundis ja maitses! Kes mitte oma liha ja were, maailma ja kurati tahtmise järele ei taha elada, — sell on alati wõitlemist ja sõdimist päewal ja öösel. Ja kes Jumalast walgustatud silmadega tagasi waatab kõige nende kohtade peale, kust ta on läbi käinud, — oh, ei see saa teist wiisi mitte teha, kui Dawet! Ta suu ja süda on alati Jumala wastu täis tänu ja kiitust ja ta ei mõista, kuidas ta kõige parem saaks Jumalat auustada kõige Tema hea tegude pärast. Oh see on väga tarwis, armas sõber! et sa nüüd aegsaste enesega wõtad aru teha ja tähele panna, mis suguse kiitusega ka sinu suu ja süda on täidetud? Kas su sees elab Jumala püha Waim, wõi maailma ja kurati waim? — Teist pead sa armastama ja teist wihkama; sest kahte isandat ei wõi sa mitte teenida! Eks sa ei tea, et kahe pere koera palk on efiteks malakas, ja kui ta meelt ei paranda, — siis lüüakse teda maha??? — !!!

Nõnda saab ka sinuga! kui sa meelt ei paranda!

Paluge.

Oh Sa kiituse ja auustamise wäärt Jumal ja Kuningas! Kui mu liikmed kõik keeled oleks, ei jõua ma siiski Sinu auru, armu, heldust ja hea tegemisi üles rääkida, sest kõneleda, Sind kiita ega tänada, kelle wäärt Sa Jumal igaweste oled! Küll olen ma iseeneses nõder ja wilets ja mu kiitus ja tänu on wäga waene ja pisuke; aga et Sa Jumal, kõige wähemad õhkamisid ja hinge igatsemisid kuuled ja tähele paned, mis Sinu Waimust on, — siis on mull ka täna homiku jälle julgus Sinu Poja Jesuse pärast, kes ka minu eest on Sind diete ja hästi kiitnud ja tänanud, — Sinu püha pale ette astuda ja Sind omas nõdruses kiita ja tänada. Sa tead, tunned, näed ja mõistad mind, et ma omast ihust ja hingest, meelest ja wäest ja kõigest südamest Sind auustada, kiita ja tänada tahan; aga siiski pean ma tunnistama, et ma iseenesest wäga kõlwatu olen! Ka sellegi mööda läinud nädali sees, tahtsin ma head teha, — siis leidsin ma jälle oma seest kurja ja paha, mis mu meele-pärast ei olnud.

Uga et Sa mind Oma Poja Jesuse were pärast armsaks pead ja minu nõdrustega kannatad, — siis oled Sa ikka Omast Jesalikust armust mind kuulnud, kui ma Sind kiitsin, tänasin, ehk omas hädas ja wiletsuses Sind palusin.

Sa oled mind, oh Jumal! Oma Poja sees armastanud ja mind maailmast ja sigade karjast Oma imeliku armu walguse juure toonud, ja minu roojasest südamest Omale üks püha „kannel walmistanud,“ tema peale uued keeled pannud, et ma nüüd wõin kiituse lauludega, ja waimuliku lauludega omas südamas Jessandale mängides laulda. (Ewes. 5, 19.) Jah, Jessand! ma tahan nüüd oma tänu ja kiituse palwega koitu äratada ja naabli-mängiga Su auu üles tunnistada, et kõik, kes mu ümber pimeduses elawad, wõiksid Sinu juure tulla ja Sinu püha nime auustada! Oh wägew Jumal! Walgusta ja pühitse ka sell päewal mu mõted, sõnad, tööd ja tee mind kolwalikuks kõige hea tööle. Anna mulle ja kõige mu wendade ja õdedele Oma were läbi jõudu ja rammu kõik saadana nõud ja kawalused ära wõita ja wõimust saada!

Kui Sa Oma targa nõuu ja tahtmise järel tahad sell päewal oma laste peale häda, risti ja wiletsust panna: oh see sündigu siis nõnda kuidas Sina tahad; aga anna Sa ise rammu ja jõudu seda kannatlikult wagusi kanda! Annista täna kõik armuõpetuse tööd, kõik palwed ja palumised, mis Sinu riigi auuks ja hingede kasuks tehakse. Aita Jeesus! wagaste elada, õndsaste surra ja Sinu auu riiki pärida. Amen.

Meie Issa kes Sa oled taewas n. t. j.

Wiisil: Mu jõud Sind tahan armastada.

Sa oled mulle elu annud Oh Jumal omaist heldusest! Ja kõik pidi muret kannud, Nii ihu kui ka hinge eest. Mull anna armust täna Sa, Et kõik sin Sulle elada!

Laupäewa õhtul.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

Su nime kiites, auustades Ma põrmusse end kumardan, Su heldust Jumal tunnistades Nüüd palwes ennast alandan. Kui helde oled Jumal Sa, Kõik hoiad, toidad armuga!

Üks nädal on nüüd jälle möödas Oh Issand Sinu armu wäes! Mind hoidsid Sina mitmes

hädas kui nutsin kiusatuste sees. Et olen alles elus weel: Sull kiitust laulab minu keel.

Ma muld ja põrm Su ees nüüd seisab Ja palun, anna andeks mul! Kõik süüd ja wigad Sulle kaeban: Mis waetab minu hinge küll. Su Poja Jesu were sees, Ma leian armu Sinu ees.

Ma suure himuga nüüd ootan Mill lõppeb argi päewa töö? Ma üles taewa poole waatan Oh millal lõppeb waewa tee?! Oh püha kallid Issamaa! Mill saan ma lõnna elama?

Kirja tunnistus.

(Pau1 144, 3—4.)

„Oh Jehowa! mis on inimene, et Sa teda wõtad turda? Mis on waeje inimese laps, et Sa tema eest hoolt kannad? Inimene on tühja asja sarnane; tema päewad lähewad mööda kui wari!“

Küll Jumal lasseb Oma päikese tõusta kurjade ja heade üle, ja lasseb wihma sadada õigete ja ülekohtuste peale; aga kas kõik tundwad seda Issaliku armu südant ja mõistwad, et see kõik on selgest armust?! — Ei tunne kõik mitte! Nii kaua, kui inimene omas rumaluses ja pimeduses,

enese jõu ja rammu, tarkuse ja tundmisega kõik Jumala annid pruugib, — siis ei mõista ta aimatagi, et ta armu riikis elab ja selgest armust ilma palweta kõik anded Jumala käest saab, ilma et ta seda palub, väärt ehk teeninud on. Ta elab üht õnnetumad elu, nagu ärafadunud poeg, kelle ots on hukatus; ta on Jumalast kaugel ära, sellesinatse maailma kodaniku, kurati figu hoidmas, kelle toit on sea lestad, joomaaeg kõige hirmsam wirts ja tema riided häbi ja teutus! Tema võib küll siidi ja sametid kanda, mett ja saia süüia ja ennast iga päew kalli riidega ehitada, nagu rikkasmees; aga ometegi ta waene hing on paljas, alasti ja nälgas! (Jlm. 3, 17.)

Üks niisugune inimene ei wõi iialgi oma hinge häda ja kahju tunda; ta filmad, meel ja mõistus peetakse pimeduse wõimusest ja wäest kinni. (2. Kor. 4, 3—4.; Matt. 13, 15.) Aga hoopis teine lugu on selle hingega, kes patu unest on üles-aratatud ja hukkaminemata Jumala sõna seemnest on sündinud, — see on ka oma meele waimus waeseks saanud, tunneb oma ära rikkumist, nõdrust ja puudust, näeb ja mõis-

tab Jumala Waimu walgusel, et ta Jumala ees ühtegi wäärt ei ole. Ja kui ta nüüd Jumala armu ja armastust, Tema abi ja ligi olemist näeb ja tunneb, — siis ei wõi ta muud teha, kui Maria wiisil rõõmu pärast Jesuse jalge ees nutta ja hüüda: „Mis on waese inimese laps, et Sa tema eest hoolt ja muret kannad ja nii palju head mulle ihu ja hinge poolt teed?!”

Ta on sügawaste oma südamelugu ja hinge elu tundma õpinud, et inimene kõige oma elu ja tegude sees waene ja kõlwasu on; aga et Jumal siiski selle waese ärariffutud inimese loomale head teeb, ja pealegi teda on weel lunastanud!!! See asi on ta meelest nii suur ja kallid, et ta muud ei wõi teha, kui ikka Jumalat kiita ja tänada! Oh! eks meil ole häbi silmas, kui meie küлма ja tuima südamega nädalid nüüd lõpetame? Ka See, kes meile päewad on annud tööd teha ja ööd hingamiseks, kes meile on igal ajal rooga walmistanud ja meie südamed rõõmuga täitnud, — see on ju Jumal, kõige maailma Pooja, keda Keerubimid ja Seerawimid kumardawad ja auustawad, kes Teda ööd

ja päewad teeniwad, kiitwad ja tänawad!
 Oh jõudkem Selle ette tänamistega ja
 kiituse lauludega! Ärge seiske mitte ilma
 tööta omas hinges ja waimus! Mõtelge,
 et pea tuleb teil omal ka üks õhtu ja elu
 ots; sest inimese elu on siin maapeal kui
 wari! Oh õnn sulle, kui sa seda nädalid
 ja ka oma elu päewad oma elu õhtul
 Jumala sees lõpetad!

Paluge.

Jesus, armas Jesus! Sa oled aitnud
 seda nädalid algada, Sa oled aitnud seda
 nüüd ka lõpetada, Su kallid nimi olgu
 igaweste kiidetud! Ma seisn kõige Sinu
 rahwaga weel selle nädali wiimaste tundide
 sees ja tõstan oma nõdra palwe kätte peal
 enese südant, mis Su elawast armastusest
 nii tuim ja külm on, — Sinu armu südame
 poole ja palun, armas Jesus! süüta mu
 südant Oma Waimu tulega põlema, et ka
 mu nõder palwe sulle magusaks haisuks
 wõiks olla! Oh armas Jesus! Ma tunnen,
 et mu südames nagu surma haigus on,
 mis iseeneses ei parane. Sa oled oh

Jssand! ju haigedele arstiks tulnud: Pa-
 randa Oma were wäe läbi mu haiget
 südant, et ma Su ligi olemist wõiksin
 sell õhtul tunda ja ühe parandud südamega
 magama heita. Ole kõikidel ligi, kes ku-
 mardades Su risti all paluwad ja oma
 waewatud ja koormatud südant Su ette
 tühendawad. Oh halasta Jeesus! ka nende
 waeste peale, keda Su armastus sell mööda
 läinud nädalil ei ole jõudnud patu unest
 äratada ja uue elule saata! Önnista seda
 sõna, mis Sa sell nädalil ja tänasel päewal
 Oma riigi põllule oled lasknud külmata;
 kasta seda taewa wihmaga, et see wilja
 kannaks igaweseks eluks! Önnista ka kõik
 need armsad paganate seast kogutud risti-
 inimesed ja anna neile jõudu kõiges hädas
 ja kiusatustes. Oh Jeesus! Su risti all
 palwes olen ma seda nädalid alganud, ja
 nüüd Sinu püha ja kallist nime kiites
 ja auustades lõpetan ma ka teda. Amen.
 Meie Jssja, kes Sa oled taewas. n. t. s.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Las' oma armu süles Mind rahus hingata,
 Ja ärata mind üles Weel uue rammuga!

Mu une woodi olgu Su armus pühitstud,
Mu süda Jeesus saagu Sull fängiks walmistud!

2.

Sööma laulud ja palwed.

Enne sööma.

I.

Wiihil: Oh Jeesus! ülem abimees.

Las' meid Su andeid tänuga Oh Jumal
wastu wõta! Meid õnnista ja aita Sa, Ja
hingega ka meil täida: Su püha armastusega,
Et hing ja ihu lõpmata Wõiks Sinu omaks
saada.

Meil oled laua walmistand Kust ihu toidust
saame, Weel kallim on meil ehitud Mis taewa
riikis näeme: Meid oma were läbi Sa Saks
wõta Jeesus walmista, Et wõime seda maitssta!

Oh Sina helde ja armuline Jumal!
kes Sa maailma täidad Oma rohke andi-
dega ja kurjade ja wagade eest ühtlasi
muret kannad! Meie täname Sind süda-
mest, et Sa meie wastu nii armu-
line oled, ja üks päew teise järele meile
toidust ja kõik head jägad. Meie palume

Sind, oh Jumal! õnnista nüüd ka seda rooga ja leiba, mis meie Su käest vastu võtame; aga aita, et meie hinged saaksid täidetud Sinu sõna ja Vaimu läbi, Jeesuse Kristuse, meie Õnnistegija vere pärast. Amen.

II.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõpenud.

Sa Jeesus oled elu leib Mu hinge toidus
Sa, kõi! himu Sinu peale käib Et mind nii armastad.

Ka seda rooga õnnista Mis laual valmis on,
Et seda tänu meelega Ma vastu võtaksin.

Oh armas, kallid Jeesus, kes Sa ise elu leib oled! Täida ka meie südamed Su kalli armu tundmisega, et nende andidega, mis meie ihulikult vastu võtame, — ka hing ühtlasi saaks toidetud. Aita Jeesus, et meie ka üks kord Su pulma laudas võiksimelise kõige Sinu rahwaga elu-puu wilja maitsta! Amen.

III.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Mind Jumal armust õnnista, Et mõistan tänu meelega: Su andeid vastu võtta! Mind

hoia liia himmu eest, Mis saadab ihu, hinge-
fest: Ka igaweste hukka! Täida Toida, Hosianna,
taewa manna, minu hinge: Sinult ootan mina
õnne!

Armas Jeesus! Sa oled ütelnud, et
„inimene ei ela mitte ükspäinis leiwast,
waid igast ühest sõnast, mis Jumala suust
välja tuleb.“ (Matt. 4, 4.) Sa oled ütel-
nud: „Arge nõudke rooga, mis kaub, waid
rooga, mis jääb igawesse elusse, mis ini-
mese Poeg teile tahab anda!“ (Joan. 6, 27.)
Ja Sina Jeesus! waatasid taewa poole,
õnnistasid leiba ja söötsid wiie leiwa ja
kõhe kalaga wiis tuhat, ise weel naised ja
lapsed; üle jäi weel 12 korwi täit palukesi.
(Matt. 14. 17 — 20.) Oh Sa elu leib
Jeesus! Õnnista ka meile ihu ja hinge poolest
leiba, ja anna meile seda armu, et meie
mitte üksnes aga peatoiduse murega täidetud
ei oleks, waid et meie üle kõige asjade
esite Jumala riiki taga nõuame, — siis
annad Sa meile kõik muud tarwidused
pealegi! Amen.

G. A.

Bäraft sööma.

I.

Wiisil: Oh Kristus Lunastaja.

Nuu kiitus, tänu Sulle Oh Jumal südamest!
Et Sina jägad mulle: Pea-toidust rohkest käest.
Mu südant armust täida, Et wõiksin truits
jääda Sull elu otsani.

See laua ääres seistes, Kus rooga wõtsin
ma, Ja seda armu tundes Ma tänan nutuga:
Et Sina Issa taewas Mind toidad ilma wae-
was, Mis wäärt ep ole ma!

Püha Jumal ja helde Issa! Sa näed,
meie tõuseme tänu andes siit laua
äärest ülesse; Sa oled meid nagu Israeli
rahvast kõrbes mannaga toitnud. Oh aita,
et meie mitte Su sõna põlgamise kombe
sisse ei lange ja igaweste Sinu palest ei
saaks ära heidetud! Ringi meile, oh Jumal
seda armu, et meie Su Poja Jeesuse Kris-
tuse läbi wõiksimme taewa laudas istuda ja
elu-puu wilja maitseada! Amen.

II.

Wiisil: Nüüd furnu keha matame.

See rõõmu päewa ootan ma Mill wae-
se põlgtud rahwaga: Mu Jeesust palest pales näen
Ta osaliseks ikka jäen.

Ma tänan kõigest südamest, Et Sina suurest
heldusest: Meil jälle toidust andsid Sa, Ja
kinnitasid armuga!

Jssand Jumal! Meie täname kõige
Su armastuse andide eest, kellega Sa meie
ihusid oled jälle kinnitanud. Mita, Jssand!
et mis meie iial teeme, et Sinu nime
auuks mõiksime teha; Kui meie sööme ehk
joome, kannatame nälga ehk jänu, — oh,
et meie ikka tänulikud oleme! Amen.

3.

Pulma ajal.

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Olete see elu algand Oma armsa Jeesuga,
Ilma lusti, rõõmu põlgand Siis Ta aitab
armuga. Jeesus on see tõde, tee Si Ta teitest
kaugel jõe; Oma muret, risti, waewa Mõite
Temal julgest kaeb'da.

Urge uue elu õnne Dts'ke tühja auru seest!
See on armsa Jeesu anne Kes sai ohwriks risti
peal. Tema käed mis risti peal, Läbi uuris-
tatud seal: Need teid kõikis atwitawad Igal
päewal õnnistawad.

Kirja tunnistus.

(Saul 92, 14—15.)

„Kes Jehowa lotta on istutatud, need saavad meie Jumala õuede sees haljendama. Suures vanuses peavad nemad veel lojuma, nemad peavad rammukad ja haljad olema.“

Mitme püha kirja tunnistuste järele, nii wana kui uue seaduse raamatust wõime ära tunda, et abielu üks püha seadus on, mis Jumala sõna ja palwega saab pühitsetud. Mis teda meie ajal suurema hulga ristirahwa seas nii kõlwatumaks ja roppuks on teinud, see on jumala-kartmata elu. Saadan ja patu wõimus, mis hinge ja ihu Jumalast ja Jumala seadustest on lahti kiskunud, — see on ka abielu hirmsaks teinud! Kus Jumala walgust ega püha armastust ei ole, seal ei ole ka õiget abielu armastust. Sagedaste lähewad noored inimesed abielusse, auu ja ilu, raha ja wara otsides; aga ei mitte püha armastust paludes, mis õige abielu sïde Jumalast on! Et see armastus Jumalast ei ole, siis muudab see mõne nädali pärast kõhe tei-

seks: „Nende abielu saab häbi=eluks!“ Ja nõnda see ka on: Kui nende joomise ja prassimise, nende hüppamise ja kargamise päevad möödab on, — siis hakkab nurisemine ja taplemine peale; mõneka abielu wanter läheb üsna kraawi, kust teda enam keegi ei wõi wälja tõsta! Armas noor paar! Ma palun teid teie oma hinge õnne ja õnnistuse pärast: „Urge minge mitte ilma Jumalata, ilma palweta ja ilma püha armastufeta abielusse!“ See tee on teil mõlemil tundmata ja teadmata; teie ei wõi teada, mis sugused tuuled ja tormid saavad teie abielu hoone peale puhuma; seepärast on teile üht abimeest ja juhatajad tarwis, kes igal ajal teile head nõuu wõib anda, abiks ja toeks olla. Ta on ju ise ütelnud: „Mina olen A ja D, Alguš ja Dts, esimine ja wiimne.“ (Jlm. 1, 8. 17.) — „Ja waata, Mina olen igapäew teie juures maailma otsani.“ (Matt. 28, 20.) — „Ilma Minuta ei wõi teie ühtegi teha!“ (Joan. 15, 5.)

Kui teie oma wanemate käest, oma lapse põlwest siit saadik muud ei ole näinud, kui üht Jumalafartmata ja ilma palweta

elu; ja kui nüüd ka teie wanemad selleks „pulma rõõmuks ei ole mõistnud muud nõuda ja muretseda, kui süüa ja juua, kui tantsida ja möllata ja weel mitmed muud narri teud ja hirmsad põlastamise wäärt tempud teha, mis üksnes paganate juures sünnib, kes elawat Jumalat ei tunne!“ Oh ärge teie seda tehke! Paluge teie nüüd südamest oma Jesust, et Tema teie saatja ja juhataja teie elu sees oleks. Ja selle tee-konna peal, mis teie surma poole astute; selle elu ja seisuse sisse, kelle sisse teie nüüd lähete, — saate mõnda asja enam näha, kui siit saadik olete näinud. Küll sagedaste niidab surma wikkat naise mehe ja mehe naise kõrwast maha ja jätab ahastust ja leinamist kibeda silma-weega järele; ja see wõib ka teie tee peal sündida! Tuletake ikka seda sõna meele, mis esmalt lugesime, keda Tawet Jumala Waimu läbi ka teile täna pulma päewa rõõmuks ja südame kinnitamiseks teie uue elu sisse astudes kuulutab: „Kes Jehowa kotta on istutatud, need saawad meie Jumala õuede sees haljendama.“ Oh kui õnnis on see abielu, kes Jumala tahtmiste teed wõtab

käija ja Tema püha seadmiste alla ennast alandada! Kui teie diete aru tahate saada, mill wiisil see uus abielu ka teie juures peab algama, et teie saaksite ka Jehowa kotta istutatud ja wõiksite Tema õuede sees haljendada, — siis wõtke ja lugege Tobia raamatust, kahetsas peatükk läbi, — sealt leiate selgeste, mill wiisil see sünnib.

Paluge.

Sa helde ja armuline Jumal, kes Sa kõik targaste Oma püha nõuu ja tahtmise järele oled seadnud; Sa oled ka abielu seadnud püha Paradiisi aedas! Et nüüd patu läbi kõik Sinu pühad seadused on rikkunud ja hoopis nurja läinud, — siis oled Sa nüüd Oma Poja Jeesuse sees kõik need wigad parandanud. Aga tänu Sulle, oh armuline Jumal! et Sa Oma Poja meile oled annud. Ta on saanud meile tarkuseks, ja õiguseks ja pühitsamiseks ja lunastamiseks. (1. Kor. 1, 30.) Jah Issand! Ei meil enestel pole ühtegi õigust ega julgust Sinu püha pale ette tulla.

Meie palume Sind, Sinu Poja Jესuse nimel: „Oh õnnista täna ka seda abielu paari ja anna neile seda armu, et nad Sind tunneksid! (1. Kor. 2, 8.) Ühenda nende südamed jäädavalt Sinu püha õndsaks tegema armastusega kokku, et nemad seda püha tõutust (wannet), mis nemad täna pühas kajas altari ees, Sinu pale ees, teine teisele kõige püha inglite ja õndsas Waimude kuuldes on tõutanud. Oh, et nemad seda surmani meeles peaksid, kõiges ristis ja wiletsustes, kiusatustes ja hädas truuks jääksid! Pühitse, oh Jumal! ka meie südamed Oma püha Waimu läbi ja anna ka meile seda armu, kes meie pulmalised oleme, — et ka meie rõõm, mis maailmast on, — saaks Sinu Waimu läbi meie sees magusaks taewa wiinaks muudetud. Ma tean, armas Jესus! kui Sa ka täna seia pulma kotta meie seltsi wõiksid tulla, — küll meie siis sedasama õnne ja õnnistust tunneksime, mis Kaana pulma rahwas tundsid. Öppetä, Jესus! ise meid ja seda noort paari, et meie kõige oma elu sees Sinu teede peal käiksime ja Sulle kunni surmani truuks jääksime! Kui meie

elu lõppeb ja meie risti tee saab siin häda
orgus käidud, — oh võta siis meid Oma
were armust wastu ja kanna meid igawese
elu ja õnnistuse sisse! Amen.

Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Sellamal wiisil.

Teitele, oh wend ja õde Sootwin õnne süda=
mest! Jesu tõutus on tõde Jääb ka kindlaks
igawest! Sellepärast nõudke nüüd: Jesust; siis
teil põle süüd! Võtke seda oma meele Mõnda
astuge siis teele.

Nooriku laul wanemate majast lahkudes.

Wiisil: Meil oma sõna kinnita.

Nüüd jätan jumalaga teid: Mu wanemad
ja wennad, õed! Mis iial kurtwastanud teid,
Kõik seda andeks palun nüüd!

Kõik armastuse waewa eest, Ma tänan teid
nüüd südamest! Ei seda iial jõua ma Siin
teile ära tasuda.

Ma teitest pean lahkuma, Nüüd kurtwastuse
nutuga! Uus elu, mis nüüd algan ma On
minul alles teadmata.

Sind palun helde Jesuke Nüüd tule saatjaks minule: Et mina kõige elu sees, Käiks pühituses Sinu ees!

Dh kingi oma tarkust mull Mis ikka armas olnud Sull! Et alandlik ja lapse meel: Jäeks ehteks uue elu teel.

Eh! tee on uus ja teadmata Ei sellepärast kurtwasta: Ma tahan armsa Jesuga, Kõik head ja kurja kannata.

Eh! oleks minu elu kõik üks kurtwastuse nutu aeg: Ma pärast nutu, leinamist Saan igatwete hingamist.

Mind ärge nutke wanemad, Mu armsad sõbrad, wennad, õed! Waid wõtke Jesust paluda: Et tema kõnniks meitega.

Mu kallim Peigmees ülewel, Kes suri ristis Kolgatal, Kui oma wõre walas Ta Siis kihlas ennast minuga.

Dh rõõmu mis siis näha saan Kui ükskord tema juure lään? Seal pole nutmist, leinamist Kõik waew on hoopis kadunud meist.

Need tuhat korda tuhanded Kes nutu orust läbi saand: Näen siis seal seiswad Talle ees, See igatwese auu sees.

4.

Haiguse ajal.

Wiisil: Müüd furnu keha matame.

Üks rohu dis on inime, Ta ütseb, närtsib peagi; Kell oli tugew rammu käes, See pea kadus surma sees.

Ra praegu seisab meie ees Üks surma laps siin walu sees. Et tema walu kuuluta? Ei sünni patus elada!

Kuis oli tema elu käik: Küll jeda teab Jumal kõik! Et Jumalal on Issa meel: Siis tõmbab risti läbi weel.

Kui ihu tunneb walu siin, Ei põle see weel pörgu piin: Waid see sull ette kuulutab Ja surma meele tuletab.

Seft see on ikka tema wiis, Siin waetwa-
lise ilma sees: Et tema kõige wiisi peal, Siin kutsub inimesi weel.

Kui terwes ihus inime Ei mõista teda ar-
masta, Siis saadab tema risti tuld, Et puhast-
tud saaks taewa kuld.

Oh Jeesus kallis walu mees! Oh aita meid
siin häda sees: Et Sinu weri, risti surm Mu
kasuks tuleks, kes ma põrm!

Kirja tunnistus.

(Laul 26, 9.)

„Ära larista mu hinge mitte ära patustega, ega mu elu nende meestega, kellel were=juü!“

Jesuse kalli werega lunastatud hing, kes ja haigust ja häda pead kannatama! See kõik, mis meid siin koormab ja waewab, on patu läbi meie peale tulnud. Ja kes oleks wõinud selle waewalise elu järele paremad põlwe ehk elu loota, kui Jesus mitte maailma sisse ei oleks tulnud? Kes oleks wõinud meid peasta ja lunastada, nii kui Tema, kes meid iga päew suure armastusega enese juure kutsub ja hüüab: „Tulge Minu juure kõik, kes teie waewatud ja koormatud olete, ja Mina tahan teile hingamist saata!“ (Matt. 11, 28.)

Ka Dawet on omal ajal seda suurt õnnistuse kasu ette ära näinud, mis Jesuse läbi kõige waeste patustele omal ajal pidi tõeks saama; tema tundis seda waimus ette ära, et Jesuse waewa ja walu ja surma läbi temale ka igaweste elu pidi saama. Ja

Paluge.

Oh armas Jeesus! Sa tead küll, mis-
 fugune see maailm on: Sa oled ju ise siin
 33-aastat kannatanud! Sinu muhkude läbi
 on meile terwis tulnud. Ja kui Sa meid
 täieste said pörgust lunastanud, siis meie
 saime Sinu käest lapse õigust. Sina is-
 tud nüüd Oma Jäsa auujärje peal; aga
 meie oleme alles siin waewa ja häda põl-
 wes! Oh Jeesus! meie palume Sind selle
 haige hingega, kes siin suures hädas ja wa-
 lus õigab. Halasta tema waese hinge peale
 ja peasta teda surma jeeft! Kingi temale
 seda armu, et see ihu häda ja walu wõiks
 temale hinge kasuks tulla! Meie anname
 waimus, oh Jeesus! Su armu kaele suud!
 Meie teame, et kõik tuleb neile heaks, kes
 Sind armastawad ja kõik hädad wagu-
 si kannatawad. Selle haiguslega tõmbad Sa
 teda maailma elust ja lihameelest kõrwale
 ja tahad teda kõigest patust puhastada,
 terweks teha ja igawest elu kingida. Ka
 see haige hing, oh Jeesand! wäri-
 seb siin Sinu ees ja tunneb oma hirmust pattu,
 süüd ja wõlga, mis läbi tema Su tulist

wiha ja diget nuhtlust küll wäga ära teeninud on. Aga et Sa, Jeesus! oled tulnud otsima ja õndsaks tegema, mis on ära kadunud, (Luk. 19, 10.) ja lepitades neid ära peastma, kes surma kartuse pärast kõige elu aja sulase-põlwes olid. (Ebr. 2, 15.) Sa ütled: „Kes Minu juure tuleb, teda ei taha Ma mitte wälja lükkata!“ (Joan. 6, 37.) Kui nii mitme tuhandete peale oled Sina, oh Jeesus, kõige wägewam Jumal! halastanud, — halasta siis ka selle wäese patuse ja wäri-seja haige peale, ja õpeta ka meid, kes meie siin tema woodi juures põlweli maas oleme, — aegsaste patust pöördma ja meelt parandada! Meie palume Sind, oh Jeesus! — sündigu ikka Sinu tahtmine, aga ei mitte meie; sest meie ei tunne ega tea, mis meile tarwis läheb! Kui Sa temale weel Oma targa nõuu ja tahtmise järele elu annad, oh aita siis, et tema kui tallekene, kõik need päewad ja tunnid, mis Sa temale armust kingid, — wõiks Sinu järel käijaks jääda! Aga kui Sa teda siit hädast ja wäewast peastad, — lase siis, oh Jeesus! Omad inglid tema wäest wäewatud hinge Abrami sülle kanda! Seda

aita ja anna Oma püha ilma süüta kibeda kannatamise, surma ja were ära walamise pärast! Amen.

Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Sellsamal wiisil.

Dh püha Jumal kuule Sa, Mu waeje peale halasta! Rõik süüd ja wigad kustuta Su Poja kalli werega.

Ma wigan raske walu sees, Mu süda nutab, filmab wees; Ma olen palju patu teind Ja dige tee pealt kõrwa läind!

Mis iial teed nüüd minuga Dh aita seda kannata! See jäeb mu paltwe südamest: Mind peasta pürgu nuhtlusest!

5.

Ristimise päewal.

Sonikul enne ristimist.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

Sa oled armu seadust teinud Dh helde kallis Jeesuke! Ja lapsukesi süles kannud, Ra tõutanud selgeste: Kes lapsukeseks siin ei saa, Si wõi see taewast pärida.

See lapsuke, mis lihast, werest Dn rikkunud ja roojane: Weel leiame siin armu merest, Siin

puhastust ta hingele. Oh Jeesus wala Waimu Sa, Kistmise läbi armuga!

Oh et ta Sinu surma sisse Saaks igaweste istunud! Kui nõder oks see wiina puusse Su were wäega poogitud: Kas sureb siis, wõi elab ta On õnnis igaweste ka!

Kirja tunnistus.

(Mark. 16, 16.)

„Kes usub ja teda ristitakse, see peab õndjaks saama; aga kes ei usu, teda peab hukka mõistetama.“

Armsad kofku tulnud ehk kutsutud sõbrad ja sugulased! Täna on see päew, kus see lapsuke saab püha seadust mööda ristitud, Jeesuse juure toodud, ja wanematest päritud patudega Jeesuse Kristuse surma sisse maetud. Aga et tema nõder ja wäetife on, kes midagi ei tea ega wõi uskuda, — siis seisawad selleks siin waderid, kui käre-mehed selle lapse eest ja tunnistawad Jumala ja inimeste ees, kui neilt küsitakse „Kas teie tahate, et see lapsuke selle usu sisse peab ristitatud saama? siis kostke: „Jah!“ — Armsad sõbrad ja iseäranis waderid! Et meie täna ühe wäga tähtsa päewa sees oleme, ja iseäranis weel selle

lapsega Jumala ja meie Snnistegija Jeseuse pale ette astume, kus meie küll kartuse ja wäristusega, püha tõsiduse sees peame olema ja Jumalat südamest paluma, et Ta oma Poja Jeseuse werega seda last kõigest patust ja roojusest puhtaks peseks, oma õigusega ehitaks, püha Waimuga täidaks ja teda Oma riiki wastu wõtaks; sest ilma ristimise weeta ja ilma püha Waimuta, (uuest sündimata) ei wõi keegi Jumala riiki saada! — „Kui keegi ei sünni weest ja Waimust, siis ei wõi tema mitte Jumala riiki saada.“ (Joan. 3, 5).

Iga inimene on patu sees sündinud ja oleks pidanud igaweste hukka minema, kui Jesus ei oleks meid mitte lunastanud ja oma püha ristimise seadust mööda meid Omaks lapseks ja taewa riigi pärijaks wastu wõtnud, — siis oleksime meie igaweste õnnetumad olnud! Niisamuti ka see lapsuke, nagu meie kõik, ei wõi muidu Jumala riiki sisse ega Tema lapseks saada, kui tema mitte weest ja Waimust ei sünni, mis tarwis temale Kristuse armu ja abi wäga waja on. Ilma püha ristimiseta, on iga inimene pagan ja peab Jumala

riigist, õndsast elust ja igawesest õnnest ilma jääma! Sellepärast on meie kord ja kohus, armsad waderid! nüüd ette wõta, mis risti-inimese armastus meie käest nõuab, et meie peame seda last püha ristimisele wiima ja teda oma armsa Õnnistegija juure saatma, kes on ütelnud: „Laste lapsukesed Minu juure tulla ja ärge keelge neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“

Sellest on nüüd selgeste näha, et meie ei tohi mitte ilma palweta Jumala ette selle lapsiega astuda, waid meie peame paluma, et Jumal teda waest looma armulikult wastu wõtaks ja teda õnnistaks. Siis ei ole meie mitte seepärast seia kofku tulnud, et meie peame oma aega siin tühja ära raiskama, sööma, jooma, ja muidu nalja tempa tegema, nagu mitmes kohas see küll ja küll sünnib! Eks ole paraku! meie päiwil neid kohtasid ja majasid küll, kus tantsimine ja mängimine, wiina ja õlle joomine warru majas waderite ja warruliste juures pea asjad on? Ka prohwet kaebab ja ütleb: „Neil on kandleid ja naablimängid, trummid ja wiled, ja wiina

nende jootudes; aga Jehowa töö peale ei waata nemad mitte! (Jes. 5, 12. — 1. Peetr. 4, 3.) Ja nõnda see just ongi! Ka meie päivil peab üsna nuttes kurtma ja kaebama, seda hirmust suurt rumalust ja kahju tundes ja nähes, kuidas mitmed risti inimesed palju alamas järges elavad, kui paganad ja mõistmata loomad! (2. Peetr. 2, 12.) Oh Jumal! Walgusta meid, ja pühitse meid, et meie Su tahtmist tunneme ja Sinu püha seadust kalliks peame! Aita meid, et meie kõik kurjad wanemaist õpitud wiisid maha jätame ja Sinu tahtmise järele elame!

Paluge.

Oh Issand püha Jumal! Meil tuleb üsna hirm selle peale mõteldes, kuidas üks jägu rahwast siin maa peal elab ja Sinu püha seadusi jalgega tallab. Sa oled, oh Issand! ka neid nende lapse põlwes püha ristimise läbi Omaks lapseks wastu võtnud ja armu seadust nendega teinud; aga kuidas on patt neid Jumalast lahutanud ja kõlwatumaks teinud?! Jah, püha ristimise seadus on unustatud, saab

jalge alla tallatud! — — Aga Sina, oh Jssand! kelle juure peame meie minema ja kelle juure peame meie selle nõdra lapse wiima?! Sina oled ju käskinud lapsukesi Oma juure tuua. Sellepärast on meil julgus Sinu juure tulla. Meie palume Sind südamest: Oh võta see lapsuke püha ristimise läbi Oma riiki vastu, anna temale kõik tema wanematest päritud patt andeks ja uuenda teda tema meele waimus, pühitse teda, loo temale üks uus ja puhas süda, wala Oma püha Waimu tema peale wälja, täida teda Oma püha tarkuse ja tundmisega ja lasse teda — kui Sa temale elu päiwi oled andnud, — kõige tema elu aja Sinu järel käija, Sinu armastaja ja kõige patu wihkaja olla! Oh Jssand Jumal! Meie palume Sind, et see lapsuke mitte nende sarnatseks ei saaks, kellest nutes peab ütleva: „Nende ots on hukkatus!“ (Wili. 3, 19.) Oh võta siis Jssus! seda last, mis meie täna Sinu juure toome, — vastu, ja õnnista teda, et ta kõige oma elu aja ja igaweste Sinu lapses saaks ja jääks! Ja aita ka meid, (waderid) kes meie seda lapsukest Sinu juure toome, et meie täna

ka ise oma ristimise armu ja tõutust uueste meele tuletaksime, mis meie nii fagedaste oleme ära unustanud, maha jätnud ja ära kautanud, et meie jälle ses kindlamaks saaksime ja Sulle, oh Issand, hakaksime elama! Õnnista meid siis kõiki, kes meie täna siin koos oleme ja omad palwed ja õhkamised ise oma ja selle lapse eest taewa poole saadame! Aita ka meid, armas Jeesus! et meie, kes siin koos oleme, üksford ka Sinu pulma õhtu sööma-ajale wõiksime saada ja igawest seda püha rõõmu maitse- seda, mis ustaw ja truu Õnnistegija kõigele tahab anda, kes teda üle kõige asjade armastawad ja kõige oma elu aja palwes Tema järel käiwad. Amen.

Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. f.

Sellsamal wiisil.

Oh Sina püha Jumal taewas, Et kuule meid ja õnnista! Ja aita meid siin ilma wae- was Su järel uskus kõndida: Et lapsed, kui ka wanemad, Su taewa riiki päriwad.

Oh sureta ja tappa ära Kõik patu rõõmu südamest! Ja anna meile taewa wara, Mis rikkaks teeb meid igawest: Et meie õndsja hulgaga, Wõiks Sinu juures elada!

6.

Õhtul pärast ristimist.

Wiisil: Koik tulge Minu juure nüüd.

Su armu meie kiidame Ja südamest Sind täname: Oh wägew Issand Jumal! Sa oled armu seadust tein'd Mei' silmad on kõik seda näin'd: Mis tegid selle lapsel!

Ta on nüüd ka Su lapsuke Ja Sinu karja talleke: Oh jae ta juure järgest! Ja hoiatada teda armu sees, Et tema kaswaks Waimu wäes: Ja auustaks Sind kõrgest!

Sest nüüd Sa oled armuga Ka pesnud wee ja werega: Ta patust puhtaks teinud. Nüüd aita armas Issand weel, Et ta käiks ilka Sinu teel: Runni ta taewa saanud! G. A.

Kirja tunnistus.

(1. Sam. 2, 1.)

„Ja Anna luges ja ütles: Mu jüda hüppab rõõmu pärast Jehowa sees, mu sarw on Jehowa sees ülendotud, mu juu on loiale lahti . . . sest ma olen rõõmus Su õnnistuse pärast.“

Armsad lapsed wanemad ja waderid! Täna on meil üks kallis ja tähtjas päew olnud; täna on see lapsuke Jehowa päris

osaks saanud: „Ta on Jõssa, Poja ja püha
 Waimu nime sisse ristitud.“ Oh kui teie
 õiete seda suurt Jumala armu tööd mõis-
 taksite ja Tema Poja Jeesuse suurt armas-
 tuse sügavust tunneksite, — ei teie siis ei
 wõi mitte seda tänast päewa tuimalt lõpe-
 tada, ega tuimuse ja patu elu sisse jääda,
 waid teie saate tõeste waga Annaga ütlemä:
 „Mu süda hüppab rõõmu pärast Jehowa
 sees, ... sest ma olen rõõmus
 Tema õnnistuse pärast! Seepärast annan
 ma teda, kes palwega saadud, ka Jehowa
 kätte; kõige aja, mis ta elus on, peab ta
 olema Jehowa päralt, et ta palwega saa-
 dud. Ja ta kumardas seal Jehowat.“
 (1. Sam. 1, 28.)

Kui teie, armsad lapse wanemad! olete
 seiamäale Jumala-kartuses ja Tema tund-
 mises elanud ja ka seda lapsusest palwega
 maailma kannud, — siis on ka teie süda-
 mes täna tõeste see palwe olnud, mis waga
 Anna ütles: „Ma olen teda palwega saa-
 nud, nüüd annan ma teda ka Jehowa
 kätte; kõige elu aja peab ta Jehowa päralt
 olema!“ Oh Jumal õnnistagu teid, teie
 armsad lapse wanemad, ja andku teile seda

armu, et teie selle lapse Jehowale kaswata-
tate! Jumal õnnistagu ka teid, teie wade-
rid, et teie selle lapse eest kõige elu aja
palwesse jääte! — Oh jäägem nüüd siis
kõik Jესusele truuwiks ja elagem kui wal-
guse ja päewa lapsed, ei mitte enam pime-
duse ega rumaluse sees, kelle sees täna
päew weel suur jägu rahwast elawad! Jესus
on elu walgus, ja kes Tema järel käib,
sell peab elu walgus olema. (Joan. 8, 12.)

Paluge.

Oh Jēsand Jumal, meie truu õnnis-
tegija! Sind kiites ja tänades lõpetame
nüüd seda päewa, sest meie filmad on täna
Sinu rohked õnnistust näinud! Meie oleme
täna seda last Sinu enese käsu ja tõutuse
peal Sinu juure toonud, ja Sa ei ole ka temale
mitte Oma armu ja õnnistust keelanud, waid
oled teda püha ristimise läbi Omaks lapseks
ja taewa riigi pärijate seltsi wastu wõt-
nud. Meie palume Sind, oh Jესus! Sa
suur laste armastaja, — wõta teda nüüd
ka selle armu sees hoida ja õnnistada, et
ei saadan, patt ega maailm ei saaks teda
mitte Sinust ära eeskitada, ära lahutada,

patu ja häbi sisse saata, — waid wõta teda Oma Waimu läbi walgustada, et ta Sinu lapseks ja järel käijaks kunni elu otsani jääks!

Õnnista ka tema wanemad ja waderid, ja kõik, kes meie siin oleme, ja anna meile seda armu, et meie Sinu järel käijad oleksime! Sinu kätte anname oma ihu ja hinge ja kõik, kes meil armsad ja kallid on; oh Jeesus! järe meie juure. Amen!

Meie Issa, kes Sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Hoia meid ja õnnista.

Aita meid nüüd täita ka Sinu tahtmist hoolega; Ole meie karjane Sa truu, helde Jeesus!

Järe nüüd meie juure Sa, Aita meid siin wõidelda: Et kõik wiimaks saaksime Sinu taewa riigisse!

Seal siis püha kooriga Wõtame Sind tänada, Ja Sull laulda lõpmata Rõige ingli feltfiga.

G. A.

7.

Surnu puusärki panemise juures.

Wiisil: Müüd surnu teha matame.

Siin hingab waitse kambre sees Üks närt-
sind dis mei' filma ees, Mis surma tuulest
närtstitud, Hing ihust ära lahutud.

Meid hüüab Jumal armust weel Siin waewa-
lise kõrwe teel. Oh inimene mõista ja Pea
lõppeb sinu elu ka!

Sa oled rohu sarnane, Su heabus nii kui
dieke; Ehk oled tugew, terve ja, Pea mõid ja
haudas hingata.

Ei surma ingel käsku too, Ei iialgi ta
kaupa tee: Saab tema käsku Jumalast, Siis
lõikab maha wägewast.

Ras olgu tark ehk uhke mees, Kes nagu
lõukoer ilma sees: Wõib ühe filma pilguga,
Siin surma kätte langeda!

Oh inimene mõtle ja: Meil läheb tarwis
waltwada! —: Et hirmus kole surma mees, Ei
meid ei leia patu sees!

Üks kange wali wiha heal Käib armuta siis
nende peal: Kes patu teinud julgest siin, Neil
palgaks igawene piin.

Kirja tunnistus.

(Jes. 4, 6—7.)

„Üks heal ütleb: Kuuluta! ja teine ütleb: Mis ma pean kuulutama? Seda: Kõik liha on kui rohi, ja kõik tema headus kui õielene välja peal. Rohi kuitwab ära, õielene närtšib ära, kui Jehowa Waim ta peale puhub; rahwas on tõeste rohi!“

Armsad hinged! Meil on praegu üks arudlane tund kätte tulnud, keda meie sagedaste maailma asju tehes ja toimetades unustame. Siin meie nüüd näeme selgeste, mis sest pitkast ehk lühikesest maailma tööst ja tegemisest meile wiimaks palgaks jääb: „Kuus lauda, kole haud, ja wiimaks igawene põrgu piin, kui meie ilma Jesuseta elame!“ Eks apostlil ole terve tõsi, kes ütleb: „Sest meie ep ole ühtegi ilmale toonud, awalik on, et meie midagi ei wõi maailmast ära wiia?“ (1 Tim. 6, 7.) Eks ka see wend (õde) (laps), kes praegu meie ees siin kahwatanud seisab ja oma wiimist und puhkab, — annab meile selged tunnistust, et ta ei ole midagi siit maailmast

enesele kaasa saanud; aga see on tõsi, et tema teud käiwad seal pool hauda tema järel! (Wõta ja loe: Jlm. 14, 13. Kal. 6, 7—8. — 2 Kor. 5, 10.)

Sellepärast, armsad, kallid sõbrad! Oh wõtkem tema surma oma südamesse ja pange hoolega tähele: Kas teil, kes teie siin surnu juures seisate, — ka usu õli lampis on? Kas teie walmistate endid ka iga päew õndsä surma wastu? Teie näete ju selgeste, et tema enam ei kuule, ei näe ega mõista; ta hing on jäädawalt lahkund! Ei aita ka see enam tema hinge kasuks midagi, kas meie siin lueme, laulame ehk palume; meie ei wõi enam tema hinge õnnistuse juure midagi lisada; aga meile, jah meile aitab see weel! Meil on weel armu aeg, armu tunnid; meil on weel armu=üksed lahti! Meie oleme weel alles elu tee peal ja astume iga sammuga oma surma tunni poole; meie elu päike weereb ka üsna kiireste õhtusse. Aga õndsad on need, keda Jssand tuelles leiab walwamast! Õndsad on need, kes Jssanda sõna südame rõõmuga kuulwad, ja hea ja kauni südame sees tallel hoidwad! Jah õnnis on see, kes

walwab, ja hoiab oma riidid, et tema ei käi alasti, ja et tema häbi ei saa nähtud! (Jlm. 16, 15.) Kõik liha on kui rohi ja kõik tema headus kui õiekene wälja peal. Oh kui pea wõime ka meie surma wikkati tera alla langeda ja meie elu närtsida kui lilleke wälja peal! Aga kuulge, oh kuulge! mis Snnistegija ütleb: „Kõikuse ajal tahan Mina lõikajatele öölda: koguge enne umb-rohi, ja siduge wihku seda ära põletada, aga niisud pange kokku Minu aita.“ (Matt. 13, 30.)

Pidage seda ikka meeles, et meie oleme surma käes kui õiekessed, ja wõime iga filmapilk närtsida; aga Jumalale peame aru andma omast maapealsest elust! Meile on seatud ükskord surra, ei mitte kaks korda, — ja peale selle on kohus. (Ebr. 9, 27.) Jah, meile, meile, mu armsad, on tarwis tähele panna, mis wilja meie kanname: „Kas lihameele armastuse sees elades, mis wilja igaweseks hukatuseks kannab, wõi liha-tegusid Jumala Waimu läbi suretades, mis wilja igaweseks eluks kannab?!“

Paluge.

Armas kallis Jeesus! Surm see wiimne waenlane, on meie keskelt jälle ühe meie

armsatest maha niitnud; tema elu küünal on kustunud! Meie oleksime küll soovinud, et tema veel meie seltsis oleks elanud; aga meie teed ep ole mitte Sinu teed, ja meie tahtmised mitte Sinu tahtmised! Jah, Jeesand, Sinu käest on surma inglil see luba olnud, et ta wõis tema elu maha raiuda; seepärast oleme nüüd rahul ja alandame endid Sinu wägewa käe alla! Tema maapealne elu ja tee käimine on otsas; tema maapealne waew ja häda on möödas. Kuidas tema elas, nõnda on nüüd tema palk! (2 Kor. 5, 10.) Aga meie usume ja loodame, et Sa oled ka teda Oma were armust taewa wastu wõtnud. Ta on Sind oma ihu ja hinge hädas appi hüüdnud ja ennast Sinu surma peale rajanud. Rase siis ta ihu, mis mul-
laks saab, — rahuliste hingada ja rõõmusta tema hinge Paradiisis!

Meie palume Sind, oh Jeesus! Aita meid armust, et meie omas elus aegsaste tundma õpime, et meie siin nagu tee-käijad oleme ja iga samuga surma poole astume. Rõõm mis meie siin külwame, seda meie ka igaweses elus lõikame. See on Sinu arm, oh Jeesand! et meie veel elus

oleme! Aita siis meid, et meie nüüd aeg-
faste jeda warandust kogume, mis koi ei
söö ega rooste ei rikku, ega warga käsi ei
warasta. Siruta Dmad läbi uuristud
käed meie üle wälja ja tõmba meid sest
kaduwast elust ja tühjast maailma pettu-
sest enese ligi, et meie Sinu tahtmist tun-
neme, oma elu Sinu sõna järele paran-
dame ja kõige patu ja kurja eest kui ussi
eest ära põgeneme! — Armas Jeesus! Meie
peame siin puusärki juures seistes õigu-
sega ütleva: „üks filmapilt, üks walu
hoog, Siis oleme kõik ussi roog!“ Oh
Jumal, õppeta meid meie päiwi üles ar-
wama, et meie tarkust südamesse saame!
Tröösti kõiki, kes selle surma läbi kurwaks
on saanud ja aita meid iga päew dndsä
surma wastu walmistada! Amen.

Meie Jssä, kes Sa oled taewas n. t. f.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõpenud.

Su rahu, Jeesus, olgu nüüd Siin selle
furnuga! Oh katta kinni tema süüd Ja peasta
armuga!

Ta on nüüd maapealt lahkunud: Ja peab
nägema; Mis on ta siin kõik rääkinud: Peab
aru tegema!

Oh Jesus meie juure jõe, Meid hoiä armuga!
Ja äita, et mei' Sinu läe: Nüüd oleks hingega.

Rõit päetwad, tunnib, mis mei' weel Siin
ilmas elame: Siis äita, et mei' Sinu teel
Meid lõpetaksime!

G. A.

8.

Surnu aedas laulda.

I.

Wiifil: Rõit were tilgad wõtsib, Peastja.

Sa magad rahul omas kambriä, Seal mulla
fees ja Jesu ees; Si ole fina enam wangis,
Waid rõdmus Issa rüppe fees; Nüüd ojud ja
seal armu meres, Mis puudub full Ta tiitwa
all? Si ole fina iial mures, Waid ikka rõdmus
rahu maal.

Sull on mis meie igatseme: Sa näed nüüd
Peigmeest filmaga, — Ta waatab ikka sinu
peale, — Ta pühib sinu filmad ka. Mis
ükski siin ei tunne, mõista On selge sinu filma
ees, Mis ükski süda saanud maitsta, — Sa
maitseä järgest taewa fees.

Sest on mull himu ära minna Siit eksitawa
ilma feest, Ning Jesu juure saada senna Kus
rahul olen igatwest. Oh Jesus, Jesus! mina
palun Weel kanna omas armus mind: Sõnni
kui õndsaft hinge heidan Ja Paradiisis kiidan Sind.

II.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Nüüd on su laewukene Ju saanud kalbasse,
Su armas Jesukene Sind wõtab sülesse.

Sa tuled ilma kõrbest, Ning Egiptuse maast;
Nüüd aga maitsed järgest, Sest rahu hallitast.

Siin külwasid ja nutes, Seal lõikab õis-
tades; Siin olid tihti mures: Silmatwett walades.

Seal näed ja suures rõõmus Su kallist
Jesukest, Kes ristis surma walus Sind peastis
surma käest.

Mis ükski kõrw ei kuulnud, Mis ükski film
ei näind: See sulle kätte saanud, Kes ilmast
ära läind.

Seal Jumala ees seista: Kes meie elu on,
Ning Jesust Kristust näha Oh see on magus
õnn!

III.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed.

Haud on see waitne koda, Kus lõik mu hirm
ja häda, On ära lõpenud: Seal hingam mina
rahul, Ja minu wäsinid ihul, Kõik kannatus on
kautud.

Mu mullaks saanud liikmed, Kui tõusewad
kõik teised: Uut elu saawad ka. Sest tule
surm ja murra: Mu hing ei wõi nüüd surra,
Waid ta jääb ikka elama!

Kui aeg on mööda läinud Ka see päew
kätte tulnud: Mill surnud tõusewad: Siis ärkan
mina põrmust Ja lähen Talle armust Ka
sõnna, kus kõik tänawad.

Sest ootan mina surma: Surm wiib mind
ise sõnna Kus surm on kautud; Seal kantaks
rahu palmid, Seal lauldaks rõõmu salmid,
Seal on kõik häda unustud.

Lapse surma laul.

Wiisil: Oh ärka usklik rahwas.

Üks nõder diekene On närtfind surma käes,
Ta elu laetukene On saanud kaldasse: Nüüd
elab igawest, Ei wõi ta enam surra, Ei ütski
häda murra: Ta armsast Jesusest!

Ta on nüüd waewast peas'nud Kus meie
õhkame, Ta jeda kätte saanud Mis meie ootame;
Teil inglid wennad on, Ta laulab rõõmu sal-
mid, Käes kannab wõidu palmid Peas kullast
kroonike.

Ma nutes waatan üles See kõrge taewa
pool': Mu armsa Jesu süles On minu armsad
seal: Kes nutes külwasid, Need maitswad Issa
armu, See Paradiisi rõõmu, Neil möödas
kurwastus!

Oh! millal jõuab tulla Mu wiimne tunnike?
Mill saan ma waewast sõnna Kus on mu

Jesuke? Ma ootan waluga: Oh halasta mu peale! Oh tuule minu heale Rui hüüan Sinu pool!

9.

Uskliku inimese hana juures.

Wiifil: Mu elu Kristus ise.

Nüüd mine Jesu juure Kes sind on lunastand! Nüüd unustud kõik mure Et oled sõnna saand.

Ra sinu ihu võtab Sell suurel päeval Ta: Siit ärata; ja tahab Meid jälle ühenda.

Siis mine! Jesu hõlmas On pehme hingada; Siin olid sina waewas: Seal võid ja rõõmusta.

Sa oled nüüd seal karjas Kus kõik need talled on: Mis enesele korjas See kallid Jesuken'.

Su päewa töö on tehtud, Su woodi walmis ka; Suu wiimne waetu on lõpnud Siis mine rahuga!

Oh hüüa omast hanaft Weel meile tagasi: Et Siion ikka kindlasti Lääks armus edasi!

Kirja tunnistus.

(1. Kor. 15, 42—43.)

„Raduwas põlwes külwatakse ihu, hulla minemata põlweks äratakse seda üles. Muuta külwatakse, ann sees äratakse üles; nõdruses külwatakse; wäes äratatakse üles.“

Armsad sõbrad, wennad ja õed! Meie seisame praegu siin haa ääres, nagu põllupeendra peal, kus meie üht furnud teha, nagu seemne tera oleme maha pannud, mis mitte igaweste seia ei wõi jääda, waid wiimsel päewal saab üles tõusma. Nagu kirjutatud on: „Kes oma liha peale külwab, see lõikab lihast hukatust; aga kes Waimu peale külwab, see lõikab Waimust igawest elu.“ (Kal. 6, 7—8.)

Sellest on selgeste näha, et kõik ei saa mitte — keda seia furnu põllu peale filma weega külwatakse, — igawest elu pärida! Siin haudas ei ole enam kellegil wõimalik, et ta wõiks ennast teiseks muuta, — waid misugune seeme ta nüüd on, niisugune wili saab ka temast wiimsel päewal üles tõuswa. Ei wõi ka enam mitte need, kes

siin haua künkal nutes soowiwad, et „tema ülestõusmises Jesuse juure wõiks saada!“ Jah, ei wõi teda nüüd enam keegi teiseks muuta ega õnnistuse sisse saata; sest kui ta ise ep pole oma elu sees seda enesele nõudnud ega Jumala käest palunud, — siis peab ta nüüd küll igaweste kõigest õnnistusest ilma jääma! (Tan. 12, 2. Jes. 66, 24.)

Sellepärast, minu armsad sõbrad! Kui meie tahame selle wennaga (õega), kes õnd= saste on siit maailmast lahkunud, teda meie oleme seia mulla põrmu pannud ja kelle haua ääres meie weel seisame, — sell suu= rel ülestõusmise päewal ühendatud saada, — siis läheb meil weel täna üsna hädaste tarwis, et meie siin haua ääres seisstes, Jumala püha pale ees, eneste elu läbi kat= sime, kelle järele meile ülestõusmise päe= wal palka antakse. Wõib olla, ehk teie olete ka mitu kord tema „usu elu ja Jumalakartust jampsimiseks arwanud ja tema surma auutumaks pidanud?!“ Teie nägite teda tema elus kõik maailma auu ja wara põlgawad, ja kuidas tema sage= daste filma weega oma Jssanda ees pal= wes oli; aga teie pidasite seda wõeraks ja

ilma asjata tööks! Jah, lihalik inimene ei saa mitte kätte, mis Jumala Waimu asjad on; sest see on temale jõledus! (1. Kor. 2, 14.) Aga tema kohta läheb see sõna tõeks, mis püha Waim ütleb: „Muuta külwatakse, auu sees äratakse üles; nõdruses külwatakse, wäes äratatakse üles.“ Tema on head wõitlemist wõidelnud, tema on usku kinni pidanud, ja nüüd on tema usu läbi kõik kätte saanud, seda, mis Jumal on neile walmistanud, kes Teda armastawad. — „Kes ilma weega külwawad, need hõiskades seal lõikawad. Kes käib ikka peale ja nutab, seemet külwi tarwis kandes, see tuleb tõeste hõiskamisega, ja kannab oma wihkusi.“ (Paul 126, 5—6.) Aga kes tahab naerdes patu teed käija kinni surmani, — see kuulgu, mis Jeesus ütleb: „Häda teile, kes teie nüüd naerate; sest teie peate leinama ja nutma!“ (Luk. 6, 25.) Sellepärast saagu teie naer nutuks, ja teie rõõm kurbduseks! (Jaf. 4, 9.)

Jah, sell suurel ülestõusmise päewal saab asi hoopis teiseks minema, nii kui Jumal prohwetiti suu läbi ütleb: „Ja palju neist, kes mulla põrmus magawad, ärka=

wad siis üles; teised igaweseks eluks, ja teised suureks teatuseks, igaweseks häbiks." (Tan. 12, 2.)

Wiisil: Jumal maa ning taewa Looja.

Kes on need, kes walges riides Talie were diguses? Kõnnitwad seal Paradiis, Pühad, puhtad tema ees? Kes see õnnis rahwas on Kell nii ütlemata õnn?

Need on need kes kannatawad: Kurbtust, walu, hirmu ka; Mittu korda palwes nutnud: Jumala ees usuga! Nüüd on kõik nutt lõpetud Alma piin ka unustud.

Paluge.

Armas, kallid Jeesus! Meie kiidame ja täname Sind, sell tunnil ja päewal, siin haa küünal, kus meie oma armsa wenna (de) oleme natukeseks ajaks hingama pannud, ja usume kindlaste, et ka tema saab sell suurel ülestõusmise homikul, kõige pühade ja õndsatega ülestõusma: Sest Sina ise oled ju seda ütelnud: „Mina olen ülestõusmine ja elu; kes Minu sisse usub, see peab elama, ehk tema küll sureb.“ (Joan. 11, 25.) Jah, tänu Sulle, Jeesus! sest Sina oled Oma surma läbi neile igawese elu annud, kes Sinu sisse usuvad. Ka

meie usume, et see armas wend (õde) on juba seda kätte saanud, mis tema siin maa-peal silma weega ootas ja igatses; ja kelle pärast ka meie praegu siin põlwele maas Sind palume, ja ka sedasama õnnist tundi ootame, mill Sa ka meid õndsas surma läbi kodu kutsud. Armas Jeesus! Kinnita ka meid weel siin maailma häda orgus ja kiusatuste maal, et meie mitte siin ära ei tüdiks patu wastu wõideldes, ega omas hinges järele ei annaks, kunni meie kõik oleme ära wõitnud ja wõimust saanud. Küll meie tunneme, armas Jeesus! kuidas mitu korda meie käed laisaks ja südamaks selle suure õnnistuse järele wälja sirutades jääb. Aga halasta meie peale ja anna meile armu, jõudu ja wäge, et meie mitte siin elu teed käies ära ei sureks! Pase, oh Jeesus! et Sinu rist ja selle ära lahkunud wenna (õe) rist siin hana peal meile äratajaks oleks. Halasta ka nende waeste peale, kes weel julge meelega patu teewad ja naerdes ütlewad: „Söögem ja joogem, sest home sureme ära ja siis on kõik otsas!“ — Oh Jeesus! Jäe meie juure! Amen.

Meie Jeesus, kes Sa oled taewas n. t. s.

Wiisil: Oh Jeesus! ülem abimees.

Oh nutte rõõmu pisarad Mu lahkumise pärast! Ja mõtelge kes magavad On lahti ilma käreast. See mullast teha mullaks jääb, Ja wiimaks põrmuks, tuhaks läab: Jumala käsu peale.

Mind armastate ilma peal Kui teie juures olin; Kuid armastab mind Jeesus seal Et tema juure tulin. See tund on meie teadmata: Mill teine teist saab nägema Seal meie waimu filmad?!

10.

Wõitlejatele usu kinnitamiseks.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal.

„Jääge kindlaks!“ Jeesus hüüab: „Jääge kindlaks otsani!“ Ustawad meelt Jeesus nõuab, Rahju saab, kes taganeb!

Räige julgestalle jälgis: Mis on käidud werega! Taewas on kõik pühast ehtes, Ehitatud siidiga.

Seal on lõpitud leina laulud, Waew ja filma pisarad; Ka kõik kiusatuse tuuled, On seal möödast — lõpenud.

Igaweste wõidu palmid: Wõitlejatel antakse, Seal nad laulwad tänu salmid: Ingliseega rõõmsaste.

Siin on kanda waewa, häda Raskest päewa palawad: Taewas rõõmustakse teda Kus kõik õndsad elawad.

Dh see kallis Juubel aasta! Millal jõuan sõnna ma? Kus wõin pühadega laulda Halleluja lõpmata.

Dh mis rõõmu tunneb süda Wõitlemise waewa sees! Kui ma waimus waatan seda Mis on wõitlejatel ees.

Need kes alati siin nutsid Siioniga kõrbe teel, Ilma rõõmu ilmal jätsid, Taewas maitswad rõõmu seal.

Teie käest ma kinni halkan: Waimus, armsad wennad, õed! Teitega ma sõnna tõttan: Kus weel jookswad elu jõed.

Miks tei' tahate weel süüa: Sea lesti wälja peal?! Eks tei' karjane ei hüüa: Pulma lauad ootwad seal?!

„Mõttele Lotti naise peale!“ Hüüab püha Lukas meid. Sest on palju õppi meile: Kes mei' käime elu teed.

Natukenes ilmast pöörduda Ja ta hullust wiisidest: Ei wõi ühelegi anda Paradiisi õnnistust!!!

Ühte järke palwes käija Were Talle jälgedes: Siis mei' saame taewas süüa, Riidid tанда hülgades.

Dh Sa kallis Jesukene Mita meid siin wõidelda! Runni meie hingekene: Wõib seal taewas hingada.

Sellepärast tahan mina Jga päew nüüd wõidelda! Selleks aita isi Sina: Kuratiga sõdelda!

Mälestuse laul.

Kaanani eht Juuda maast, kus wanal ajal suured asjad on sündinud, ja kus ka meie Õnnistegija Jeesus ise on sündinud, elanud, kannatanud ja ka surunud. — Kuidas see maa enne olnud ja nüüd on:

Wiijil: Kui waatan Tema risti peale

Üks maa mull seijab järgest meeles Mis Para-
diisi jarnane; Üks maa ju kellest Tawet laulis ka
omal ajal rõõmsaste. See Raananiks nüüd nimetasse:
Ka tõutud maaks kirja sees; Ta'st wäga palju räägi-
tasse: Nii wanas, uues seaduses.

Seal usklik Abraam üksford elas Ja juured tõu-
tused sai; Mis Jumal kästis, tegi tema: Sest uskli-
kude isaks jäi! Ka Izaak, Jakob, Joosep lootsid Mis
Jumal oli tõutand, Ja mis nad ustus kaua wotfid
On omal ajal tõeks jaand.

Nüüd auu on Raanaanis kõik lõpnud: Ta leinab
Türgi ikke all: Sest Iisrael on Jesust põlgnud: On
surma wari nüüd ta peal! Seal Muhamedi pettus
täitnud, Kõik oma wale usu wäes; Ta wõimus pais-
tab kõikis patikus, Just nii kui torni latwades.

Jehowa seadused ja käsud On ammu juba kadund
seal, Ei prohwetid ja nende sõnu Seal kuulda enam
kuskil pool! Ka ära waikind kandli keeled Mis jahu-
tasid kurwa meelt; Kõik wanad waprud sõa mehed, On
ammu hauda läinud sealt.

See auu järg on seal kadund ammu Kus üksford
istus Salomon, Ei nähta Iisraeli rammu: Kui walit-
ses weel Rideon! Ei Amalek ja Moab lange, Nüüd
enam nende wäe ees; Ja Simson kes küll oli kange
On lõpnud oma jõu sees.

Kus Salomoni tempel seisis: Jerusalemmas, Mo-
ria mäel, Ja ohwri suits sealt üles tõusis, — Nüüd
on ta ammu põrmu wael! Siioni müürid maha lan-
gend, Ta würstidel auu kadunud; Ehk omal ajal
olid kanged, Nüüd on kõik põrmu waunud!

Seal Jesaia rahwast noomis Ja Kristust ette
kuulutas, Seal Jeremias waljust hüüdis Ja patust
pöörda maanitses. Seal kõik need wanad pühad
mehed On omal ajal tõstnud healt: Et pööraks
patust wanad, noored Ja lahkuks kurja teede pealt.

Seal Elias see püha prohvet On suured ime tähed teind, Kui kuningas ja rahwas ühes Kõik olid Paali orjaks läind —: Ta noomis julgelt, palus, uskus Ja Jumal kuulis tema healt; Ta wõtis teda auuga üles, Siit ilmast taewa elawalt.

Need wanad endsed kuulsad paigad: Nain, Jerik, Betlem, Rappernaum, Ra Sefem, Naatsaret ja Raana: Neil põle enam endist auu! Reist on weel alles halwad külad, Kust wanad kohad tunnukse, Mis enne muiste olid kuulsad Nüüd on neil teised nimedki!

Oh Raanaan sinu auu ja ilu Kui suits läind tuule lajali! See teeb mu südamele walu Et ta nüüd kõrbe sarnane! Ma siiski uskus tunnen rõõmu Kui sind ma meele tuletan, Ja kõik neid suuri püha asju Mis sinust sündind — mäületan.

Mu usu filmi paistab selgest Et sulle walguis tõuseb weel, Ja et see sõna Jesu ristist Ra kuulutakse sinu peal; Sest risti usu walguis hakkab Su paistma Sinu lastele. Siioni wahid juba hüüdwad: „Oh ärka! ärka ülesse!“

Küll wanad ajad läinud mööda Ja wanad asjad nendega, Ehk küll su „pühad“ läinud mulda Ja oled kurb ja auuta: Su mälestus weel põle kadund, Mis kõik, kes seal läind näha saand; Weel seiswad alles mäed ja kaljud, Mis end' sest ajast järel jäend.

Weel paistab kõrbes Sinai mägi Kus Jumal küime käsku and, Ja Nebu kelle otjas lumi: Kust Moses näinud tõutud maad. Nii Tabor, kus kolm jüngrid näinud Kord Jesust auus seal hiilgawad. — Küll mitmed kaugelt seal on läinud, Neid kuulsaid kohti waatamas.

Puud-Seedrid on weel Liba'onis Mis tunnistuseks wanast ajast, Ra Karmel seisab haljas ehtes, Ja Hermon kõrgem pilwe rajast; Ja Oli-mägi weel nii kena, Et waates südant rõõnuustab; Ra Kolgata on alles näha, Mis Jesu surma tunnistab.

Ra mitmed teised mäed ja orud, Seal on mis kirjast nimetud; Kus Israeli sugu arud On üksford wanast elanud, Ja kus need wanad usu isad On omad telgid üles löönd; Ja kus on käinud nende jalad, Ja kus nad sest maa-wiljast söönd.

Weel Jordan ühte järke woolab Rusk Juuda*) kuimalt läbi käis, Ja Kidron kalju wahel kohab Rusk Kristus üksford üle läks: Kui Oli-mäele wötis jõuda Kus meie eest werd higistas; See läbi wõime elu leida, Et meie eest Ta kannatas.

Kenetsfaretti järwel laewad Weel täna päini sõuawad: Kus Jesus käskis tuult ja laenid, Et waitseks jäid nad sedamaid. Ra furnu järw, mis kole, tühi Kus ükski loom weel elu leind: Sees foolane ja wiha wesi, Seal Sodom wanast hukka läind.

Seal palju weel muud paiku näha Kus Jesus käind ja õpetand, Ja haigeid wõtnud terweks teha, Ja furnuid üles äratand; Kus Ta Jerufalema läinud Kui rahwas lauldes kiitust and. Ja kus Ta kõik on ära täitnud Mis kiri ette kuulutand.

Nüüd wõin ma rõõmsast Sinu järel Oh Issand uskus kõndida! Su jõimest kunni Kolgatale Kus Sa mind wõtsid lunasta: Et mina üksford taewa telkis Kus on see õige Kaanaan'i, Sind wõiksin näha inglifeltsis, — Oh aita et ma jenna saan!!!

Jumalale, Pojale ja püha Waimule olgu tänu, kiitus, auu ja auustus igaweste! Amen.

*) Järgel.

Gustaw Alfo

kuuluga Tallinnas on järgmised raamatud
ilmunud ja tema juures saada:

1. Kiri Sardisse Yogudusele. 78 lehekülge.
Hind 16 kop.
2. Urge jooge täis wiina, waid saage täis
Waimu. 88 lehekülge. Hind 15 kop.
3. Sina pead pühapäewo pühitsema! 112 lehe-
külge. Hind 20 kop.
4. Kas ja tead, kus ja seisad? Esimene anne
23 lehekülge. Hind 5 kop. Teine anne
15 lehekülge. Hind 3 kop.
5. Wana ja Uue Seaduse peegel Jumala tuli-
lest wihasi patu peale. 77 lehekülge.
Hind 15 kop.
6. Armastuse ühendaja, ehk üks ringwaatus
lõige usklikudele. 140 lehekülge. Hind
25 kop.; patu kaantega, hind 30 kop.
7. Wöcras wägi, ehk üks tähele panel lõige
suitsetajatele. 40 lehekülge. Hind 6 kop.

Hind 20 kop.